

Euroopan unionin virallinen lehti

L 310

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

48. vuosikerta
25. marraskuuta 2005

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/56/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, pääomayhtiöiden rajatylittävistä sulautumisista ⁽¹⁾	1
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/64/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä niiden uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta sekä neuvoston direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta	10
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/65/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, satamien turvallisuuden parantamisesta ⁽¹⁾	28

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2005/56/EY,

annettu 26 päivänä lokakuuta 2005,

pääomayhtiöiden rajatylittävistä sulautumisista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen
ja erityisesti sen 44 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
lausunnon ⁽¹⁾, noudattavat perustamissopimuksen
251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Eri jäsenvaltioissa toimivien pääomayhtiöiden yhteistyölle ja keskittymiselle on tarvetta. Rajatylittävien sulautumisten osalta pääomayhtiöt kuitenkin kohtaavat yhteisön sisällä lukuisia lainsäädännöllisiä ja hallinnollisia vaikeuksia. Tämän vuoksi tarvitaan yhteisön lainsäädäntöä, jotta voidaan helpottaa eri jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisten erityyppisten pääomayhtiöiden rajatylittäviä sulautumisia ja samalla parantaa sisämarkkinoiden toteutumista ja toimintaa.

(2) Tällä direktiivillä helpotetaan siinä määriteltyjen eri jäsenvaltioissa toimivien pääomayhtiöiden rajatylittävää sulautumista. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä on sallittava yhdessä jäsenvaltiossa toimivan pääomayhtiön rajatylittävä sulautuminen toisessa jäsenvaltiossa toimivan pääomayhtiön kanssa, jos kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan näiden yhtiömuotojen väliset sulautumiset.

(3) Rajatylittävien sulautumisten helpottamiseksi olisi säädettävä, että jollei tässä direktiivissä toisin säädetä, rajatylittävään sulautumiseen osallistuviin yhtiöihin ja kolmansiin osapuoliin sovelletaan edelleen niitä kansallisia säännöksiä ja muodollisuuksia, joiden alainen yhtiö on ja joita sovellettaisiin jäsenvaltion sisällä tapahtuviin sulautumisiin. Tässä direktiivissä tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä ja muodollisuuksilla ei saisi rajoittaa sijoittautumisvapautta eikä pääoman vapaata liikkuvuutta, paitsi jos tämä on perusteltua yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti ja erityisesti, jos yleinen etu sitä vaatii ja jos rajoitukset ovat välttämättömiä ja asianmukaisia tällaisten ensisijaisten vaatimusten täyttämiseksi.

(4) Kaikkien eri jäsenvaltioissa sijaitsevien rajatylittävään sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden on noudatettava samansisältöistä sulautumissuunnitelmaa. Tämän vuoksi olisi täsmennettävä tämän yhteisen suunnitelman vähimmäisisältö ja annettava yhtiöille mahdollisuus sopia muista suunnitelman osista.

(5) Yhtiöiden jäsenten ja ulkopuolisten etujen suojaamiseksi sekä rajatylittävää sulautumista koskeva yhteinen suunnitelma että rajatylittävän sulautumisen toteutuminen on julkistettava tekemällä siitä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta merkintä asianmukaiseen julkiseen rekisteriin.

(6) Kaikkien jäsenvaltioiden lainsäädännössä olisi säädettävä rajatylittävää sulautumista koskevaa yhteistä suunnitelmaa käsittelevästä kansallisesta kertomuksesta, joka yhden tai useamman asiantuntijan on laadittava kansallisella tasolla jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta. Rajatylittävän sulautumisen yhteydessä aiheutuvien asiantuntijakulujen rajoittamiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta laatia yhteinen kertomus, joka on tarkoitettu kaikille rajatylittävään sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden jäsenille. Rajatylittävää sulautumista koskeva yhteinen suunnitelma on hyväksyttävä kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksessa.

⁽¹⁾ EUVL C 117, 30.4.2004, s. 43.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 10. toukokuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 19. syyskuuta 2005.

- (7) Rajatylittävien sulautumismenettelyjen helpottamiseksi olisi säädettävä, että kansalliset viranomaiset ovat vastuussa toimivaltansa piiriin kuuluvien, sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden päätöksentekomenettelyjen toteuttamisen ja lainmukaisuuden valvonnasta, kun taas rajatylittävän sulautumisen toteuttamisen ja lainmukaisuuden valvonnasta on vastuussa se kansallinen viranomainen, jonka toimivallan piiriin rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettava yhtiö kuuluu. Tämä kansallinen viranomainen voi olla tuomioistuin, notaari tai muu kyseisen jäsenvaltion nimeämä toimivaltainen viranomainen. Lisäksi on määritettävä, minkä jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan määritellään ajankohta, jolloin rajatylittävä sulautuminen tulee voimaan; asiassa sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alainen rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettava yhtiö on.
- (8) Yhtiöiden jäsenten ja kolmansien etujen suojaamiseksi on määritettävä rajatylittävän sulautumisen oikeusvaikutukset ja käsiteltävä erikseen tilanteet, joissa sulautumisen kautta muodostettava yhtiö on vastaanottava yhtiö tai uusi yhtiö. Oikeusvarmuuden turvaamiseksi olisi kiellettävä rajatylittävän sulautumisen julistaminen mitättömäksi sen jälkeen, kun sulautuminen on tullut voimaan.
- (9) Tämä direktiivi ei rajoita yrityskeskittymien valvontaa koskevan lainsäädännön soveltamista yhteisön tasolla asetuksella (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ eikä jäsenvaltioissa.
- (10) Tällä direktiivillä ei rajoiteta luotonvälittäjiä tai muita rahoituslaitoksia koskevan yhteisön lainsäädännön eikä näiden yhteisön säädösten nojalla annettujen kansallisten säädösten soveltamista.
- (11) Tämä direktiivi ei estä soveltamasta jäsenvaltioiden säädöksiä, joissa edellytetään tietoja rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavalle yhtiölle ehdotetusta keskushallinnon sijoituspaikasta tai päätoimipaikasta.
- (12) Työntekijöiden muiden kuin henkilöstön osallistumista koskevien oikeuksien olisi edelleen perustuttava jäsenvaltioiden antamiin säädöksiin, joihin viitataan työntekijöiden joukkovähentämistä koskevassa 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/59/EY⁽²⁾, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevassa 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa neuvoston direktiivissä 2001/23/EY⁽³⁾, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä 11 päivänä maaliskuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/14/EY⁽⁴⁾ sekä eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetussa neuvoston direktiivissä 94/45/EY⁽⁵⁾.
- (13) Jos työntekijöillä on henkilöstön osallistumista koskevia oikeuksia jossakin sulautumiseen osallistuvista yhtiöistä tässä direktiivissä tarkoitetuissa olosuhteissa ja jos sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, ei säädetä samantyyppisestä henkilöstöedustuksesta kuin on ollut käytössä asianomaisissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä — mukaan lukien ne hallituksen tai muun hallintoelimen komiteat, joilla on päätöksentekovaltaa — tai jos kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön kuuluvien työntekijöiden oikeudesta käyttää vastaavia oikeuksia, henkilöstön osallistumista koskevat säännöt on määritettävä uudelleen rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavassa yhtiössä. Näiden sääntöjen lähtökohtana on oltava Eurooppayhtiön (SE) säännöistä 8 päivänä lokakuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2157/2001⁽⁶⁾ ja Eurooppayhtiön sääntöjen täydentämisestä henkilöstöedustuksen osalta 8 päivänä lokakuuta 2001 annetussa neuvoston direktiivissä 2001/86/EY⁽⁷⁾ säädetty periaatteet ja menettelyt, kuitenkin välttämättöminä pidettävin muutoksin, koska rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön sovelletaan sen jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, jossa yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee. Jäsenvaltiot voivat direktiivin 2001/86/EY 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti varmistaa, että tämän direktiivin 16 artiklan mukaiset neuvottelut aloitetaan viipymättä, jotta sulautuminen ei viivästy tarpeettomasti.
- (14) Jotta voitaisiin määritellä henkilöstön osallistumisen laajuus asianomaisissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä, olisi otettava huomioon myös henkilöstön edusta-

(2) EYVL L 225, 12.8.1998, s. 16.

(3) EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16.

(4) EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29.

(5) EYVL 254, 30.9.1994, s. 64, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/74/EY (EYVL L 10, 16.1.1998, s. 22).

(6) EYVL L 294, 10.11.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 885/2004 (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 1).

(7) EYVL L 294, 10.11.2001, s. 22.

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1).

jien osuus yhtiön tulosityksiköt kattavan johtoryhmän jäsenistä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- (15) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on ylikansallisesti sovellettavia yhteisiä osia sisältävien säännösten laatiminen, vaan se voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (16) Jäsenvaltioita olisi paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti kannustettava laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

Tämä direktiivi koskee sellaisten pääomayhtiöiden sulautumisia, jotka on perustettu jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja joiden sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka on yhteisössä, jos vähintään kaksi yhtiöistä kuuluu eri jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamisalaan, jäljempänä 'rajatylittävä sulautuminen'.

⁽¹⁾ EYVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

1. 'pääomayhtiöllä', jäljempänä 'yhtiö':

- a) direktiivin 68/151/ETY ⁽²⁾ 1 artiklassa tarkoitettua yhtiötä; tai
- b) yhtiötä, jolla on osakepääoma tai vastaava pääoma, joka on oikeushenkilö ja jolla on omaisuutta, joka yksin vastaa yhtiön veloista ja johon sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaisia direktiivissä 68/151/ETY jäsenten ja ulkopuolisten etujen suojaamiseksi säädettyjä takeita vastaavia ehtoja;

2. 'sulautumisella' liiketointa, jolla:

- a) yksi tai useampi yhtiö siirtää purkautumishetkellään selvitysmenettelyttä kaikki varansa ja vastuunsa toiselle toiminnassa olevalle yhtiölle (vastaanottava yhtiö) siten, että niiden jäsenille annetaan vastikkeeksi tämän toisen yhtiön yhtiöpääomaa edustavia arvopapereita tai osuuksia ja mahdollisesti rahavastike, jonka määrä ei kuitenkaan saa ylittää 10:tä prosenttia näiden arvopapereiden tai osuuk-sien nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpitoarvosta (ns. absorptiosulautuminen); tai
- b) kaksi yhtiötä tai useampi yhtiö siirtää purkautumishetkellä selvitysmenettelyttä kaikki varansa ja vastuunsa perustettavalle yhtiölle (uusi yhtiö) siten, että niiden jäsenille annetaan vastikkeeksi uuden yhtiön yhtiöpääomaa edustavia arvopapereita tai osuuksia ja mahdollisesti rahavastike, jonka määrä ei kuitenkaan saa ylittää 10:tä prosenttia näiden arvopapereiden tai osuuk-sien nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpitoarvosta (ns. kombinaatiosulautuminen); tai
- c) yhtiö siirtää purkautumishetkellään ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa ja vastuunsa sille yhtiölle, jonka hallussa ovat kaikki sen yhtiöpääomaa edustavat arvopaperit tai osuudet.

⁽²⁾ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 68/151/ETY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1968, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi (EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

3 artikla

Soveltamisalaa koskevia tarkempia säännöksiä

1. Sen estämättä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, tätä direktiiviä sovelletaan rajatylittäviin sulautumisiin myös silloin, kun vähintään yhden asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan se, että 2 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun rahavastikkeen määrä ylittää 10 prosenttia rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön yhtiöpääomaa edustavien arvopapereiden tai osuuksien nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpitoarvosta.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät sovelleta tätä direktiiviä sellaisiin rajatylittäviin sulautumisiin, joissa yhtenä osapuolena on osuuskunta, silloinkaan kun kyseinen osuuskunta kuuluisi 2 artiklan 1 kohdassa säädetyn 'pääomayhtiön' määritelmän piiriin.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta rajatylittäviin sulautumisiin, joissa yhtenä osapuolena on yhtiö, jonka tarkoituksena on yleisöltä hankittujen varojen yhteinen sijoittaminen ja joka toimii riskin hajauttamisen periaatteella ja jonka osuudet on tällaisten osuuksien haltijan vaatimuksesta ostettava takaisin tai lunastettava suoraan tai välillisesti kyseisen yhtiön varoilla. Tällaiseen takaisinostoon tai lunastukseen rinnastetaan toimenpiteet, joiden avulla yhtiön tarkoituksena on varmistaa, ettei sen osuuksien pörssi-arvo poikkea merkittävästi sen nettoarvosta.

4 artikla

Rajatylittävien sulautumisten edellytykset

1. Jollei tässä direktiivissä toisin säädetä,

- a) rajatylittävät sulautumiset ovat mahdollisia vain sellaisten yhtiömuotojen välillä, joiden sulautuminen on kyseisten jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaan sallittua; ja
- b) rajatylittävään sulautumiseen osallistuvan yhtiön on noudatettava sen jäsenvaltion kansallisia säännöksiä ja mahdollisuuksia, jonka lainsäädännön alainen se on. Rajatylittävään sulautumiseen sovelletaan myös sellaista jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka antaa kansallisille viranomaisille mahdollisuuden vastustaa tiettyä kansallista sulautumista yleisen edun vuoksi, jos vähintään yksi sulautumiseen osallistuvista yhtiöistä on kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen. Tätä säännöstä ei sovelleta siltä osin kuin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 139/2004 21 artiklaa.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut säännökset ja mahdollisuudet koskevat erityisesti sulautumiseen liittyvää päätöksentekoprosessia sekä, ottaen huomioon rajatylittävän sulautumisen luonne, seuraavien tahojen suojaa: sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden velkojat, joukkovelkakirjojen haltijat ja arvopapereiden tai osuuksien haltijat sekä työntekijät, kun on kyse muista kuin 16 artiklassa säädetystä oikeuksista. Jäsenvaltio voi, siltä osin kuin on kyse rajatylittävään

sulautumiseen osallistuvista sen lainsäädännön alaisuuteen kuuluvista yhtiöistä, antaa säännöksiä, joilla varmistetaan rajatylittävää sulautumista vastustaneiden vähemmistöjäsenien asianmukainen suojeleminen.

5 artikla

Yhteinen rajatylittävää sulautumista koskeva suunnitelma

Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön johto- tai hallintoelinten on laadittava yhteinen rajat ylittävää sulautumista koskeva suunnitelma. Suunnitelmasta on käytävä ilmi vähintään:

- a) sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden yhtiömuoto, nimi ja sääntömääräinen kotipaikka sekä rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavalle yhtiölle aiottu yhtiömuoto, nimi ja sääntömääräinen kotipaikka;
- b) yhtiön yhtiöpääomaa edustavien arvopapereiden tai osuuksien vaihtosuhte ja mahdollisen rahavastikkeen suuruus;
- c) rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön yhtiöpääomaa edustavien arvopapereiden tai osuuksien jakautumiseen liittyvät yksityiskohtaiset säännöt;
- d) rajatylittävän sulautumisen todennäköiset työllisyysvaihtokutukset;
- e) päivämäärä, josta alkaen yhtiön yhtiöpääomaa edustavat arvopaperit tai osuudet oikeuttavat voitonjakoon osallistumiseen sekä kaikki tähän oikeuteen liittyvät erityisehdot;
- f) päivämäärä, josta alkaen sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden liiketoimet katsotaan kirjanpidon kannalta suoritetuiksi rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavan yhtiön lukuun;
- g) oikeudet, jotka rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettava yhtiö tuottaa jäsenilleen, joilla on erityisiä oikeuksia, tai muiden kuin yhtiön yhtiöpääomaa edustavien arvopapereiden tai osuuksien haltijoille, tai tällaisten henkilöiden osalta ehdotetut toimenpiteet;
- h) rajatylittävää sulautumista koskevaa suunnitelmaa tarkastaville asiantuntijoille tai sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden hallinto-, johto-, valvonta- tai tarkastuselinten jäsenille mahdollisesti myönnettävät erityisetuudet;
- i) rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavan yhtiön yhtiöjärjestys;
- j) tarvittaessa tiedot menettelyistä, joiden mukaisesti määritetään 16 artiklan nojalla yksityiskohtaiset säännöt työntekijöiden osallistumisesta niiden oikeuksien määrittelyyn, jotka koskevat työntekijöiden osallistumista rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavassa yhtiössä;

- k) tiedot niitä varoja ja vastuita koskevasta arviosta, jotka siirretään rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavalle yhtiölle;
- l) rajatylittävän sulautumisen edellytysten vahvistamisessa käytettyjen sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden tilinpäätösten päivämäärät.

6 artikla

Julkistaminen

1. Jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta on kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla julkistettava yhteinen sulautumissuunnitelma direktiivin 68/151/ETY 3 artiklan säännösten mukaisesti vähintään kuukautta ennen sulautumissuunnitelmasta päättävää yhtiökokousta.
2. Jokaisesta sulautumiseen osallistuvasta yhtiöstä on, jollei sen jäsenvaltion, jonka alainen kyseinen yhtiö on, asettamista lisävaatimuksista muuta johdu, julkistettava kyseisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä seuraavat tiedot:
 - a) sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden yhtiömuoto, nimi ja sääntömääräinen kotipaikka;
 - b) rekisteri, johon direktiivin 68/151/ETY 3 artiklan 2 kohdassa mainitut kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön asiakirjat on talletettu, sekä rekisteröintinumero;
 - c) ilmoitus kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön velkojien ja tarvittaessa vähemmistöjäsenien oikeuksien toteuttamista koskevista järjestelyistä sekä osoite, josta on maksutta saatavissa täydelliset tiedot tällaisista järjestelyistä.

7 artikla

Johto- tai hallintoelimen kertomus

Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön johto- tai hallintoelimen on laadittava jäsenille tarkoitettu kertomus, jossa selitetään ja perustellaan rajatylittävän sulautumisen oikeudelliset ja taloudelliset näkökohdat sekä selitetään rajatylittävästä sulautumisesta jäsenille, velkojille ja työntekijöille aiheutuvat seuraukset.

Kertomus on asetettava jäsenten ja työntekijöiden edustajien tai siinä tapauksessa, että työntekijöillä ei ole edustajia, itse

työntekijöiden saataville vähintään kuukausi ennen 9 artiklassa tarkoitettua yhtiökokousta.

Mikäli jonkun sulautumiseen osallistuvan yhtiön johto- tai hallintoelin saa kansallisen lainsäädännön mukaisesti annettavan työntekijöiden edustajien lausunnon hyvissä ajoin, kyseinen lausunto liitetään kertomukseen.

8 artikla

Riippumattoman asiantuntijan lausunto

1. Jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta on laadittava sen jäsenille riippumattoman asiantuntijan lausunto, joka on saatavilla viimeistään kuukausi ennen 9 artiklassa tarkoitettua yhtiökokousta. Nämä asiantuntijat voivat jäsenvaltion lainsäädännön mukaan olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä.
2. Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön lukuun toimivan asiantuntijan sijasta voi yksi tai useampi riippumaton asiantuntija, jonka on yhtiöiden yhteisestä pyynnöstä nimenyt tai hyväksynyt oikeudellinen tai hallinnollinen viranomainen siinä jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön alaisuuteen jokin sulautumiseen osallistuvista yhtiöistä tai rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettava yhtiö kuuluu, tutkia rajatylittävää sulautumista koskevan yhteisen suunnitelman ja laatia yhteisen lausunnon kaikkia jäseniä varten.
3. Asiantuntijalausuntoon on sisällytettävä vähintään osakeyhtiöiden sulautumisesta 9 päivänä lokakuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/855/ETY (¹) 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot. Asiantuntijoilla on oikeus pyytää sulautumiseen osallistuvilta yhtiöiltä kaikki tehtäviensä toteuttamisessa tarpeellisiksi katsomansa tiedot.
4. Riippumattomien asiantuntijoiden ei tarvitse tutkia rajatylittävää sulautumista koskevaa yhteistä suunnitelmaa, eikä asiantuntijalausuntoa vaadita, jos jokaisen rajatylittävään sulautumiseen osallistuvan yhtiön kaikki jäsenet näin sopivat.

9 artikla

Hyväksyminen

1. Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokous päättää yhteisen sulautumissuunnitelman hyväksymisestä perehdyttyään 7 ja 8 artiklan mukaisiin kertomuksiin ja lausuntoihin.

(¹) EYVL L 295, 20.10.1978, s. 36, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

2. Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokous voi asettaa rajatylittävän sulautumisen ehdoksi sen, että yhtiökokous erikseen vahvistaa sovitut säännöt, jotka koskevat henkilöstön osallistumista rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavassa yhtiössä.

3. Jäsenvaltion lainsäädännössä ei tarvitse vaatia, että vastaanottavan yhtiön yhtiökokouksen on hyväksyttävä sulautuminen, jos direktiivin 78/855/ETY 8 artiklan edellytykset täyttyvät.

10 artikla

Sulautumista edeltävä todistus

1. Kukin jäsenvaltio nimeää tuomioistuimen, notaarin tai muun toimivaltaisen viranomaisen, joka valvoo rajatylittävän sulautumisen lainmukaisuutta siltä osin, kuin on kyse menettelyn siitä osasta, joka koskee asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön alaisia sulautumiseen osallistuvia yhtiöitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun viranomaisen on kussakin asianomaisessa jäsenvaltiossa annettava mahdollisimman nopeasti jokaiselle sulautumiseen osallistuvalla kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön alaiselle yhtiölle sitova todistus sulautumisen edellytyksenä olevien toimien suorittamisesta ja muodollisuuksien täyttämistä asianmukaisella tavalla.

3. Jos sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jota sulautumiseen osallistuvaan yhtiöön sovelletaan, säädetään arvopapereiden tai osuuksien vaihtosuhteen tutkinta- ja muuttamismenettelystä tai vähemmistöjäsenille annettavaa vastiketta koskevasta menettelystä, joka ei kuitenkaan estä rajatylittävän sulautumisen rekisteröintiä, kyseisiä menettelyjä sovelletaan ainoastaan sillä edellytyksellä, että hyväksyessään 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla rajatylittävää sulautumista koskevan suunnitelman muut sulautumiseen osallistuvat yhtiöt, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, joissa tällaisesta menettelystä ei säädetä, nimenomaisesti hyväksyvät sen, että kyseisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön jäsenet voivat turvautua sellaiseen menettelyyn, joka aloitetaan tuomioistuimessa, jonka toimivallan piiriin kyseinen sulautumiseen osallistuva yhtiö kuuluu. Tällaisissa tapauksissa 1 kohdassa tarkoitettu viranomainen voi antaa 2 kohdassa tarkoitetun todistuksen, vaikka tällainen menettely olisi aloitettu. Todistuksessa on kuitenkin ilmoitettava, että menettely on vireillä. Menettelyssä tehty päätös sitoo rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaa yhtiötä ja sen kaikkia jäseniä.

11 artikla

Rajatylittävän sulautumisen laillisuus

1. Kukin jäsenvaltio nimeää tuomioistuimen, notaarin tai muun toimivaltaisen viranomaisen, joka valvoo rajatylittävän

sulautumisen lainmukaisuutta siltä osin kuin on kyse menettelyn siitä osasta, joka koskee rajatylittävän sulautumisen toteutumista ja tarvittaessa sulautumisen kautta muodostettavaa uutta yhtiötä, kun rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettava yhtiö on kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön alainen. Mainittu viranomainen valvoo erityisesti, että sulautumiseen osallistuvat yhtiöt ovat hyväksyneet yhteisen sulautumissuunnitelman samoin ehdoin ja, tarvittaessa, että henkilöstön osallistumista koskevat säännöt on määritetty 16 artiklan mukaisesti.

2. Tämän vuoksi kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettulle viranomaiselle 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu todistus kuuden kuukauden kuluessa sen antamisesta sekä 9 artiklassa tarkoitettu yhtiökokouksen hyväksymä yhteinen sulautumissuunnitelma.

12 artikla

Rajatylittävän sulautumisen voimaantulo

Rajatylittävän sulautumisen voimaantuloajankohta määräytyy sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka lainsäädännön alainen sulautumisen kautta muodostettava yhtiö on. Sulautuminen voi tulla voimaan vasta 11 artiklassa tarkoitettujen valvontatoimien toteuttamisen jälkeen.

13 artikla

Rekisteröinti

Kukin jäsenvaltio, jonka lainsäädännön alaisia sulautumiseen osallistuvat yhtiöt olivat, määrittää kansallisessa lainsäädännössä direktiivin 68/151/ETY 3 artiklan mukaisesti alueellaan sovellettavat järjestelyt, jotka koskevat rajatylittävän sulautumisen toteuttamista koskevien tietojen julkistamista julkisessa rekisterissä, johon kunkin yhtiön oli talletettava asiakirjansa.

Rekisterin, johon rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettava yhtiö rekisteröidään, on viipymättä ilmoitettava rekisterille, johon kunkin yhtiön oli talletettava asiakirjansa, että rajatylittävä sulautuminen on tullut voimaan. Vanha rekisteröinti poistetaan tarvittaessa kyseisen ilmoituksen saavuttua mutta ei sitä aikaisemmin.

14 artikla

Rajatylittävän sulautumisen seuraukset

1. Edellä 2 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti toteutetulla rajatylittävällä sulautumisella on 12 artiklassa tarkoitettua päivämäärästä alkaen seuraavat vaikutukset:

a) sulautuvan yhtiön kaikki varat ja velat siirtyvät vastaanottavalle yhtiölle;

b) sulautuvan yhtiön jäsenistä tulee vastaanottavan yhtiön jäseniä;

— 9 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sulautuvaan yhtiöön tai sulautuviin yhtiöihin.

c) sulautuva yhtiö lakkaa olemasta.

2. Edellä olevan 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti toteutetulla rajatylittävällä sulautumisella on 12 artiklassa tarkoitettusta päivämäärästä alkaen seuraavat vaikutukset:

a) sulautuvien yhtiöiden kaikki varat ja velat siirtyvät uudelle yhtiölle;

b) sulautuvien yhtiöiden jäsenistä tulee uuden yhtiön jäseniä;

c) sulautuvat yhtiöt lakkaavat olemasta.

2. rajatylittävän absorptiosulautumisen toteuttaa yhtiö, joka omistaa vähintään 90 prosenttia, muttei kaikkia, yhtiöpääomaa edustavista arvopapereista tai osuuksista, jotka oikeuttavat äänestämään sulautuvan yhtiön yhtiökokouksessa, vaaditaan yhdeltä tai useammalta riippumattomalta asiantuntijalta lausunto sekä valvonnan edellyttämät asiakirjat vain siltä osin kuin sitä edellytetään kansallisessa lainsäädännössä, jonka alainen vastaanottava yhtiö tai sulautuva yhtiö on.

16 artikla

Henkilöstön osallistuminen

3. Kun jäsenvaltion laissa edellytetään tässä direktiivissä tarkoitettujen yhtiöiden rajatylittävän sulautumisen yhteydessä erityisiä muodollisuuksia, jotta sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden tiettyjen varojen, oikeuksien ja velvoitteiden siirtyminen tulee voimaan kolmansiin osapuoliin nähden, rajatylittävän sulautumisen kautta muodostettavan yhtiön on täytettävä nämä muodollisuudet.

4. Ne sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden oikeudet ja velvoitteet, jotka perustuvat rajatylittävän sulautumisen voimaantulopäivänä voimassa oleviin työsuhteisiin tai työsuhteisiin, siirtyvät kyseisen sulautumisen voimaantumisen seurauksena rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavalle yhtiölle sulautumisen voimaantulopäivänä.

5. Vastaanottavan yhtiön osuuksia ei voi vaihtaa sellaisiin sulautuvan yhtiön osuuksiin, joiden haltijana on:

a) vastaanottava yhtiö itse tai henkilö, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön puolesta;

b) sulautuva yhtiö itse tai henkilö, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön puolesta.

1. Rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön sovelletaan siinä jäsenvaltiossa mahdollisesti voimassa olevia henkilöstön osallistumista koskevia sääntöjä, jossa yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. Siinä jäsenvaltiossa, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, mahdollisesti voimassa olevia henkilöstön osallistumista koskevia sääntöjä ei kuitenkaan sovelleta, jos vähintään yhden sulautumiseen osallistuvan yhtiön työntekijöiden keskimääräinen lukumäärä on 6 artiklassa tarkoitettua sulautumissuunnitelman julkaisemista edeltävän kuuden kuukauden ajanjakson aikana ollut enemmän kuin 500 ja se toimii direktiivin 2001/86/EY 2 artiklan k alakohdassa tarkoitettua henkilöstön osallistumista koskevan järjestelmän mukaisesti tai jos rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä

a) vähintään samanlaajuisesta henkilöstön osallistumisesta kuin asianomaisissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä mitattuna henkilöstön edustajien osuutena hallituksen tai muun hallintoelimen tai niiden komiteoiden jäsenistä taikka sellaisen johtoryhmän jäsenistä, jonka toimivaltaan kuuluvat yhtiön tulosyksiköt, kun edellä mainittuihin elimiin sovelletaan henkilöstön osallistumista; tai

b) rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön kuuluvien ja muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien toimipaikkojen henkilöstön oikeudesta käyttää vastaavaa henkilöstön oikeutta osallistumiseen kuin on henkilöstöllä, joka työskentelee siinä jäsenvaltiossa, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee.

15 artikla

Yksinkertaistetut muodollisuudet

1. Jos rajatylittävän absorptiosulautumisen toteuttaa yhtiö, joka omistaa kaikki yhden tai useamman sulautuvan yhtiön osuudet ja kaikki muut arvopaperit, jotka oikeuttavat äänestämään sulautuvan yhtiön yhtiökokouksessa,

— 5 artiklan b, c ja e alakohtaa, 8 artiklaa ja 14 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ei sovelleta; ja

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltioiden on säädettävä henkilöstön osallistumisesta rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavassa yhtiössä sekä henkilöstön osallistumisesta siihen liittyvien oikeuksien määrittelyyn soveltuvin osin ja jollei jäljempänä 4—7 kohdasta muuta johdu, asetuksen (EY) N:o 2157/2001 12 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaan sekä direktiivin 2001/86/EY seuraaviin säännöksiin sisältyvien periaatteiden ja menettelyjen mukaisesti:

- a) 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohta, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta ja toinen alakohta sekä 5 ja 7 kohta;
- b) artiklan 1 kohta, 2 kohdan a, g ja h alakohta sekä 3 kohta;
- c) 5 artikla;
- d) 6 artikla;
- e) 7 artiklan 1 kohta, 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta ja toinen alakohta ja 3 kohta; tätä direktiiviä sovellettaessa direktiivin 2001/86/EY 7 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyt prosenttimäärät kyseisen direktiivin liitteessä olevassa 3 osassa olevien toissijaisten säännösten soveltamiseksi korotetaan kuitenkin 25 prosentista 33^{1/3} prosenttiin;
- f) 8, 10 ja 12 artikla;
- g) 13 artiklan 4 kohta;
- h) liitteessä olevan 3 osan b alakohta.

4. Säänneltäessä 3 kohdassa tarkoitettuja periaatteita ja menettelyjä

- a) jäsenvaltioiden on annettava sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden asianomaisille elimille oikeus päättää ilman ennakkoon käytäviä neuvotteluja, että ne soveltavat välittömästi 3 kohdan h alakohdassa tarkoitettuja henkilöstön osallistumista koskevia toissijaisia sääntöjä sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräisen kotipaikan on määrä sijaita, ja että ne noudattavat kyseisiä sääntöjä rekisteröintipäivästä alkaen;

- b) jäsenvaltioiden on annettava erityiselle neuvotteluryhmälle oikeus vähintään kahden kolmasosan enemmistöllä niistä jäsenistä, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa henkilöstöstä, mukaan lukien niiden jäsenten äänet, jotka edustavat vähintään kahdessa jäsenvaltiossa työskentelevää henkilöstöä, päättää olla aloittamatta neuvotteluja tai lopettaa jo aloitetut neuvottelut sekä soveltaa siinä jäsenvaltiossa voimassa olevia henkilöstön osallistumista koskevia sääntöjä, jossa rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee;

- c) jäsenvaltiot voivat tapauksessa, jossa ennakoneuvottelujen jälkeen sovelletaan henkilöstön osallistumista koskevia toissijaisia sääntöjä, ja näistä säännöistä huolimatta päättää rajoittaa henkilöstön osallistumisen osuutta rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön hallituksessa tai muussa hallintoelimestä. Jos kuitenkin yhdessäkin sulautumiseen osallistuvassa yhtiössä henkilöstön edustajien osuus oli vähintään yksi kolmasosa hallituksen tai muun hallintoelimen jäsenistä, rajoitus ei missään tapauksessa saa johtaa yhtä kolmasosaa alaisempaan henkilöstön edustajien osuuteen hallintoelimestä.

5. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen henkilöstön osallistumisoikeuksien laajentaminen rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavan yhtiön muissa jäsenvaltioissa työskentelevään henkilöstöön ei velvoita tällaisen päätöksen tekeviä jäsenvaltioita ottamaan kyseistä henkilöstöä huomioon laskettaessa henkilöstön osallistumisoikeudet antavia työvoiman vähimmäismääriä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

6. Kun vähintään yksi sulautuvista yhtiöistä toimii henkilöstön osallistumista koskevan järjestelmän mukaisesti ja kun rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettavaan yhtiöön sovelletaan tällaista järjestelmää 2 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti, kyseiselle yhtiölle on valittava sellainen yhtiömuoto, joka sallii henkilöstön osallistumista koskevien oikeuksien käytön.

7. Jos rajatylittävän sulautumisen tuloksena muodostettava yhtiö soveltaa henkilöstön osallistumisjärjestelmää, tämä yhtiö on velvollinen toteuttamaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että henkilöstön osallistumista koskevat oikeudet suojataan mahdollisissa myöhemmissä kotimaisissa sulautumisissa kolmen vuoden ajan siitä, kun rajatylittävä sulautuminen on tullut voimaan, soveltamalla soveltuvin osin tämän artiklan säännöksiä.

17 artikla

Pätevyys

Sulautumista, joka on 12 artiklan mukaisesti tullut voimaan, ei voida julistaa pätemättömäksi.

18 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee tätä direktiiviä uudelleen viiden vuoden kuluttua 19 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetusta päivästä sen soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella ja ehdottaa tarvittaessa sen muuttamista.

19 artikla

Loppusäännökset

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2007.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

21 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 26 päivänä lokakuuta 2005.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ALEXANDER

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2005/64/EY,**annettu 26 päivänä lokakuuta 2005,****moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä niiden uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta sekä neuvoston direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen
ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa mää-
rättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY ⁽³⁾ mukaan olisi vahvistettava tarkoituksenmukaiset säännökset sen varmistamiseksi, että M₁ ja N₁ -luokkiin kuuluvat tyyppihyväksytyt ajoneuvot voidaan saattaa markkinoille vain, jos vähintään 85 prosenttia kunkin ajoneuvon massasta on uudelleen käytettävissä ja/tai kierrätettävissä ja vähintään 95 prosenttia kunkin ajoneuvon massasta on uudelleen käytettävissä ja/tai hyödynnettävissä.

(2) Osien uudelleenkäytettävyys sekä raaka-aineiden kierrätettävyys ja hyödynnettävyys muodostavat yhteisön jätehuoltostrategian keskeisen osan. Siksi ajoneuvojen valmistajia ja näiden alihankkijoita olisi vaadittava sisällyttämään nämä näkökohdat uusien ajoneuvojen kehittämiseen mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, jotta ajoneuvojen käsittely helpottuu, kun niiden käyttöikä päättyy.

(3) Tämä direktiivi on yksi moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetussa neuvoston direktiivissä 70/156/ETY ⁽⁴⁾ vahvistettua yhteisön tyyppihyväksyntäjärjestelmää koskeva erityisdirektiivi.

(4) Ajoneuvojen tyyppihyväksyntäjärjestelmä on nykyisin pakollinen M₁-luokkaan kuuluvien ajoneuvojen osalta, ja se laajennetaan lähitulevaisuudessa käsittämään kaikki ajoneuvoluokat. Sen vuoksi on välttämätöntä sisällyttää ajoneuvojen tyyppihyväksyntäjärjestelmään ajoneuvojen uudelleenkäytettävyyttä, kierrätettävyyttä ja hyödynnettävyyttä koskevat toimenpiteet.

(5) Näin ollen on tarpeen vahvistaa säännöksiä sen tosiasian huomioon ottamiseksi, että koko ajoneuvon tyyppihyväksyntäjärjestelmä ei vielä kata N₁-luokkaan kuuluvia ajoneuvoja.

(6) Valmistajan olisi toimitettava hyväksyntäviranomaiselle kaikki tarpeellinen tekninen tieto ajoneuvon materiaaleista ja niiden massasta, jotta valmistajan laskelmat voidaan tarkastaa ISO-standardin 22628:2002 mukaisesti.

(7) Valmistajan laskelmat voidaan ajoneuvon tyyppihyväksyntää myönnettäessä tarkastaa asianmukaisesti vain, jos valmistaja on toteuttanut hyväksyttävät järjestelyt ja menettelyt kaiken sen tiedon hallinnoimiseksi, jonka hän saa toimittajiltaan. Ennen kuin minkäänlaista tyyppihyväksyntää voidaan myöntää, toimivaltaisen elimen olisi arvioitava alustavasti kyseiset järjestelyt ja menettelyt. Toimivaltaisen elimen olisi myös annettava todistus niiden hyväksyttävyydestä.

⁽¹⁾ EUVL C 74, 23.3.2005, s. 15.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. huhtikuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 6. lokakuuta 2005.

⁽³⁾ EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston päätöksellä 2005/673/EY (EUVL L 254, 30.4.2005, s. 69).

⁽⁴⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2005/49/EY (EUVL L 194, 26.7.2005, s. 12).

- (8) Kierrätettävyys- ja hyödynnettävyysastetta koskevissa laskelmissa esiintyvien eri tekijöiden merkittävyys on arvioitava romuajoneuvojen käsittelymenettelyjen mukaisesti. Sen vuoksi valmistajan olisi laadittava suositus romuajoneuvojen käsittelystrategiaksi ja toimitettava sen yksityiskohdat toimivaltaiselle elimelle. Strategian olisi perustuttava testattuihin tekniikoihin, jotka ovat käytettävissä tai kehitteillä silloin, kun ajoneuvon hyväksyntää haetaan.
- (9) Erikoisvalmisteiset ajoneuvot on suunniteltu erityistehtävien suorittamiseen ja ne vaativat koria koskevia erityistoimenpiteitä, joita valmistaja ei voi kokonaisuudessaan valvoa. Näin ollen kierrätettävyys- ja hyödynnettävyysastetta ei voida asianmukaisesti laskea. Sen vuoksi näihin ajoneuvoihin ei tulisi soveltaa laskemia koskevia vaatimuksia.
- (10) Keskenäiset ajoneuvot muodostavat merkittävän osan N₁-luokan ajoneuvoista. Perusajoneuvon valmistaja ei kykene laskemaan valmistuneiden ajoneuvojen kierrätettävyys- ja hyödynnettävyysastetta, koska myöhempiä valmistusvaiheita koskevat tiedot eivät ole käytettävissä perusajoneuvojen suunnitteluvaiheessa. Sen vuoksi on tarpeen edellyttää, että vain perusajoneuvo täyttää tämän direktiivin vaatimukset.
- (11) Pieninä sarjoina valmistettavien ajoneuvojen markkinaosuudet ovat hyvin rajoitetut, joten näiden ajoneuvojen osalta myönteiset ympäristövaikutukset jäisivät vähäisiksi, vaikka ajoneuvojen olisi täytettävä direktiivin vaatimukset. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista jättää ne tämän direktiivin tiettyjen säännösten soveltamisalan ulkopuolelle.
- (12) Direktiivin 2000/53/EY mukaisesti olisi toteutettava tieturvallisuuden ja ympäristönsuojelun vuoksi tarpeellisia toimenpiteitä, jotta estetään tiettyjen romuajoneuvoista poistettujen osien uudelleenkäyttö. Tällaiset toimenpiteet olisi rajoitettava osien uudelleenkäyttöön uusien ajoneuvojen valmistuksessa.
- (13) Tämän direktiivin säännöksillä veloitetaan valmistajat toimittamaan tyyppihyväksyntää koskevat uudet tiedot. Näiden olisi sen vuoksi vastattava direktiivin 70/156/ETY vaatimuksia. Mainitussa direktiivissä vahvistetaan tyyppihyväksyntää varten toimitettava tyhjentävä luettelo. Kyseinen direktiivi on tämän vuoksi tarpeen muuttaa tämän mukaisesti.
- (14) Tarpeelliset toimenpiteet tämän direktiivin mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen olisi hyväksyttävä direktiivin 70/156/ETY 13 artiklan 3 kohdan mukaisen sääntelymenettelyn mukaisesti.
- (15) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on romuajoneuvojen ympäristövaikutusten saattaminen mahdollisimman vähiin vaatimalla, että ajoneuvot suunnitellaan alkuvaiheesta lähtien siten että niiden uudelleenkäytettävyys, kierrätettävyys ja hyödynnettävyys helpottuu, vaan se voidaan toiminnan laajuus ja vaikutukset huomioiden saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tällä direktiivillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (16) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdassa jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Aihe

Tässä direktiivissä vahvistetaan 2 artiklassa tarkoitettujen ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevat hallinnolliset ja tekniset säännökset. Direktiivillä pyritään varmistamaan, että näiden ajoneuvojen osat ja materiaalit voidaan käyttää uudelleen, kierrättää ja hyödyntää liitteessä I esitettyjen vähimmäisprosenttiosuuksien mukaisesti.

Direktiivissä vahvistetaan erityissäännökset sen varmistamiseksi, että osien uudelleenkäyttö ei lisää turvallisuus- tai ympäristöriskejä.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan ajoneuvoihin, jotka kuuluvat M₁ ja N₁-luokkiin, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 70/156/ETY liitteessä II olevassa A osassa, ja tällaisten ajoneuvojen uusiin tai uudelleenkäytettyihin osiin.

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

3 artikla

Poikkeukset

Rajoittamatta 7 artiklan säännösten soveltamista tätä direktiiviä ei sovelleta

- a) erikoisvalmisteisiin ajoneuvoihin, siten kuin ne on määritelty direktiivin 70/156/ETY liitteessä II olevan A osan 5 kohdassa;
- b) N₁-luokkaan kuuluviiin monivaiheisesti valmistettuihin ajoneuvoihin edellyttäen, että perusajoneuvo on tämän direktiivin mukainen;
- c) direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin pieninä sarjoina valmistettaviin ajoneuvoihin.

4 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) "ajoneuvolla" moottoriajoneuvoa;
- 2) "osalla" mitä tahansa osaa tai osien kokoonpanoa, joka sisällytetään ajoneuvoon sen valmistuksen aikana. Siihen kuuluvat myös osat ja erilliset tekniset yksiköt, siten kuin ne on määritelty direktiivin 70/156/ETY 2 artiklassa;
- 3) "ajoneuvotyyppillä" ajoneuvon tyyppiä, siten kuin se on määritelty direktiivin 70/156/ETY liitteessä II olevan B osan 1 ja 3 kohdassa;
- 4) "romuajoneuvolla" ajoneuvoa, siten kuin se määritelty direktiivin 2000/53/EY 2 artiklan 2 kohdassa;
- 5) "vertailuajoneuvolla" ajoneuvotyyppin versiota, jonka hyväksyntäviranomaisen on valmistajaa kuultuaan ja liitteessä I esitettyjen arviointiperusteiden mukaisesti katsonut olevan ongelmallisin uudelleenikäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta;
- 6) "monivaiheisesti valmistetulla ajoneuvolla" ajoneuvoa, joka on monivaiheisen valmistusprosessin tulos;
- 7) "perusajoneuvolla" ajoneuvoa, siten kuin se on määritelty direktiivin 70/156/ETY 2 artiklan neljännessä

luetelmakohdassa, jota käytetään monivaiheisen valmistamisen alkuvaiheessa;

- 8) "monivaiheisella valmistamisella" prosessia, jossa ajoneuvo tuotetaan useassa vaiheessa lisäämällä osia perusajoneuvoon tai muuttamalla näitä osia;
- 9) "uudelleenikäytöllä" uudelleenikäyttöä, siten kuin se on määritelty direktiivin 2000/53/EY 2 artiklan 6 kohdassa;
- 10) "kierrättämisellä" kierrättämistä, siten kuin se on määritelty direktiivin 2000/53/EY 2 artiklan 7 kohdassa;
- 11) "energian talteenottamisella" energian talteenottamista, siten kuin se on määritelty direktiivin 2000/53/EY 2 artiklan 7 kohdassa;
- 12) "hyödyntämisellä" hyödyntämistä, siten kuin se on määritelty direktiivin 2000/53/EY 2 artiklan 8 kohdassa;
- 13) "uudelleenikäytettävyydellä" mahdollisuutta käyttää uudelleen romuajoneuvoista poistettuja osia;
- 14) "kierrätettävyydellä" mahdollisuutta kierrättää romuajoneuvoista poistettuja osia tai materiaaleja;
- 15) "hyödynnettävyydellä" mahdollisuutta hyödyntää romuajoneuvoista poistettuja osia tai materiaaleja;
- 16) "ajoneuvon kierrätettävyyssasteella (R_{cyc})" uuden ajoneuvon massan prosenttiosuutta, joka on mahdollisesti uudelleenikäytettävissä ja kierrätettävissä;
- 17) "ajoneuvon hyödynnettävyyssasteella (R_{cov})" uuden ajoneuvon massan prosenttiosuutta, joka on mahdollisesti uudelleenikäytettävissä ja hyödynnettävissä;
- 18) "strategialla" laajaa suunnitelmaa, joka koostuu yhteensovitetuista toimista sekä purkamisen, murskaamisen ja vastaavien prosessien sekä materiaalien kierrätyksen ja hyödyntämisen osalta toteutettavista teknisistä toimenpiteistä sen varmistamiseksi, että tavoitteena olevat kierrätettävyyss- ja hyödynnettävyyssasteet voidaan saavuttaa ajoneuvon ollessa kehitysvaiheessaan;
- 19) "massalla" ajokuntoisen ajoneuvon massaa, siten kuin se on määritelty direktiivin 70/156/ETY liitteessä I olevassa 2.6 kohdassa, ilman kuljettajaa, jonka paino on arvioitu 75 kilogrammaksi;

20. "toimivaltaisella elimellä" yksikköä, esim. teknistä yksikköä tai muuta olemassa olevaa yksikköä, jonka jäsenvaltio on nimennyt suorittamaan valmistajan alustavan arvioinnin ja antamaan vaatimustenmukaisuustodistuksen tämän direktiivin säännöksen mukaisesti. Toimivaltainen elin voi olla tyyppihyväksyntäviranomaisen sillä edellytyksellä, että sen pätevyys tällä alalla on asianmukaisesti dokumentoitu.

5 artikla

Tyyppihyväksyntää koskevat säännökset

1. Jäsenvaltiot myöntävät tapauksen mukaan joko EY-tyyppihyväksynnän tai kansallisen tyyppihyväksynnän uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta vain sellaisille ajoneuvoille, jotka ovat tässä direktiivissä asetettujen vaatimusten mukaisia.

2. Valmistajan on 1 kohdan soveltamiseksi pidettävä hyväksyntäviranomaisen saatavilla yksityiskohtaiset tekniset tiedot, jotka ovat tarpeen liitteessä I mainittujen laskelmien ja tarkastusten suorittamiseksi ja jotka koskevat ajoneuvon ja sen osien valmistuksessa käytettyjen materiaalien luonnetta. Jos näiden tietojen on osoitettu kuuluvan teollis- ja tekijänoikeuksien piiriin tai edustavan valmistajan tai tämän toimittajien erityistä taitotietoa, valmistajan tai tämän toimittajien on annettava riittävät tiedot edellä mainittujen laskelmien asianmukaiseksi suorittamiseksi.

3. Uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että valmistaja käyttää ajoneuvon EY-tyyppihyväksyntää koskevaa hakemusta tehdessään tämän direktiivin liitteen II mukaista ilmoituslomakkeen mallia direktiivin 70/156/ETY 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

4. Myöntäessään EY-tyyppihyväksynnän direktiivin 70/156/ETY 4 artiklan 3 kohdan nojalla tyyppihyväksyntäviranomaisen on käytettävä EY-tyyppihyväksyntää koskevan todistuksen mallia, joka on tämän direktiivin liitteessä III.

6 artikla

Valmistajan alustava arviointi

1. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää tyyppihyväksyntää ennen kuin ne ovat varmistaneet, että valmistaja on toteuttanut hyväksyttävät järjestelyt ja menettelyt tämän direktiivin kattamien uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden näkökohtien hallinnoimiseksi liitteessä IV olevan 3 kohdan mukaisesti. Kun tämä alustava arviointi on suoritettu, valmistajalle annetaan todistus liitteen IV mukaisten vaatimusten täyttämiseksi, (jäljempänä "vaatimustenmukaisuustodistus").

2. Valmistajan alustavan arvioinnin yhteydessä jäsenvaltioiden on varmistettava, että ajoneuvotyyppin valmistuksessa käytetyt materiaalit ovat direktiivin 2000/53/EY 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan säännösten mukaiset.

Komissio vahvistaa 9 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti yksityiskohtaiset säännöt tämän säännöksen noudattamisen varmistamiseksi.

3. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi valmistajan on suositeltava strategiaa, jolla varmistetaan purkamisen, osien uudelleenkäyttö sekä materiaalien kierrättäminen ja hyödyntäminen. Strategiassa on otettava huomioon testatut tekniikat, jotka ovat käytettävissä tai kehitteillä silloin, kun ajoneuvon tyyppihyväksyntää haetaan.

4. Jäsenvaltiot nimeävät liitteessä IV olevan 2 kohdan mukaisesti toimivaltaisen elimen, jonka tehtävänä on suorittaa valmistajan alustava arviointi ja antaa vaatimustenmukaisuustodistus.

5. Vaatimustenmukaisuustodistuksen on sisällettävä tarpeelliset asiakirjat ja kuvattava valmistajan suosittelema strategia. Toimivaltaisen elimen on käytettävä liitteessä IV olevan lisäyksen mukaista mallia.

6. Vaatimustenmukaisuustodistus on voimassa vähintään kaksi vuotta sen myöntämispäivästä, ennen kuin on suoritettava uusi tarkastus.

7. Valmistajan on ilmoitettava toimivaltaiselle elimelle kaikista merkittävistä muutoksista, jotka voivat vaikuttaa vaatimustenmukaisuustodistuksen voimassaoloon. Kuultuaan valmistajaa toimivaltainen elin tekee päätöksen uusien tarkastusten tarpeellisuudesta.

8. Vaatimustenmukaisuustodistuksen voimassaoloajan loputtua toimivaltainen elin antaa tarvittaessa uuden vaatimustenmukaisuustodistuksen tai pidentää sen voimassaoloaikaa kahdella vuodella. Toimivaltainen elin myöntää uuden todistuksen, jos sille on ilmoitettu merkittävistä muutoksista.

7 artikla

Osien uudelleenkäyttö

Tämän direktiivin liitteessä V lueteltuja osia

- ei saa katsoa uudelleenkäytettäväksi laskettaessa kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osia;
- ei saa käyttää uudelleen direktiivin 70/156/ETY mukaisen ajoneuvon valmistuksessa.

8 artikla

Direktiivin 70/156/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 70/156/ETY tämän direktiivin liitteen VI mukaisesti.

9 artikla

Muutokset

Komissio hyväksyy tarpeelliset muutokset tämän direktiivin mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen direktiivin 70/156/ETY 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sääntelymenettelyn mukaisesti.

10 artikla

Tyyppihyväksynnän täytäntöönpanon määräajat

1. Niiden ajoneuvotyyppien osalta, jotka ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, jäsenvaltiot eivät saa 15 päivästä joulukuuta 2006 alkaen

- a) evätä EY-tyyppihyväksyntää tai kansallista tyyppihyväksyntää;
- b) kieltää uusien ajoneuvojen rekisteröintiä, myyntiä tai käyttöönottoa.

2. Niiden ajoneuvotyyppien osalta, jotka eivät ole tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, jäsenvaltioiden on 15 päivästä joulukuuta 2008 alkaen

- a) evättävä EY-tyyppihyväksyntä;
- b) evättävä kansallinen tyyppihyväksyntä.

3. Jos tämän direktiivin vaatimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden on 15 päivästä heinäkuuta 2010 alkaen

- a) todettava, että uusien ajoneuvojen vaatimustenmukaisuustodistukset eivät enää ole voimassa direktiivin 70/156/ETY 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä;
- b) evättävä uusien ajoneuvojen rekisteröinti, myynti tai käyttöönotto, lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan b alakohtaa.

4. Tämän direktiivin 7 artiklaa sovelletaan 15 päivästä joulukuuta 2006.

11 artikla

Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2006 tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Niiden on toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 15 päivästä joulukuuta 2006.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne keskeiset kansalliset säännökset, jotka ne antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 26 päivänä lokakuuta 2005.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ALEXANDER

*LIITE***LIITELUETTELO**

Liite I:	Vaatimukset
Liite II:	Ajoneuvon EY-tyyppihyväksyntää varten tarvittava tietolomake
Liite III:	EY-tyyppihyväksyntätodistuksen malli
Liite IV:	Valmistajan alustava arviointi
Lisäys:	Vaatimustenmukaisuustodistuksen malli
Liite V:	Osat, joiden ei katsota olevan uudelleenkäytettäviä
Liite VI:	Direktiivin 70/156/ETY muutokset

LIITE I

VAATIMUKSET

1. Luokkaan M_1 ja luokkaan N_1 kuuluvat ajoneuvot on rakennettava siten, että
 - vähintään 85 prosenttia massasta on uudelleen käytettävissä ja/tai kierrätettävissä, ja
 - vähintään 95 prosenttia massasta on uudelleen käytettävissä ja/tai hyödynnettävissäsiten kuin tässä liitteessä säädettyjen menettelyjen mukaisesti on määritetty.
2. Tyyppihyväksyntää varten valmistajan on toimitettava asianmukaisesti täytetty, standardin ISO 22628: 2002 liitteen A mukaisesti laadittu tietolomake. Siihen on sisällytettävä materiaalien jaottelu.

Siihen on liitettävä luettelo puretuista osista, jotka valmistaja on ilmoittanut purkuvaihetta varten, sekä prosessi, jota valmistaja suosittelee niiden käsittelyyn.
3. Edellä 1 ja 2 kohdan soveltamista varten valmistajan on osoitettava hyväksyntäviranomaista tyydyttävällä tavalla, että viiteajoneuvot täyttävät vaatimukset. On sovellettava ISO-standardin 22628: 2002 liitteessä B kuvattuja laskentamenetelmiä.

Valmistajan on kuitenkin pystyttävä osoittamaan, että ajoneuvotyyppin mikä tahansa versio täyttää tämän direktiivin vaatimukset.
4. Viiteajoneuvojen valintaa varten on otettava huomioon seuraavat arviointiperusteet:
 - korityyppi,
 - saatavilla olevat viimeistelytasot ⁽¹⁾,
 - saatavilla olevat valinnaiset laitteet ⁽¹⁾, jotka voidaan asentaa ajoneuvoon valmistajan vastuulla.
5. Jos hyväksyntäviranomaisen ja ajoneuvon valmistajan eivät yhteisymmärryksessä pysty nimeämään sitä ajoneuvotyyppin versiota, jonka katsotaan olevan ongelmallisissa uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta, on valittava yksi viiteajoneuvo
 - a) kustakin korityypistä, siten kuin se on luokan M_1 ajoneuvojen osalta määritelty direktiivin 70/156/ETY liitteessä II olevan C osan 1 kohdassa;
 - b) kustakin luokan N_1 ajoneuvojen korityypistä, joita ovat pakettiauto, alustaohjaamoajoneuvo, avolavainen pakettiauto jne.

⁽¹⁾ Eli nahkaverhoilu, ajoneuvoon asennettu radio, ilmastointi, kevytmetallivanteet jne.

-
6. Laskemia varten renkaat katsotaan kierrätettävissä oleviksi.
 7. Massat on ilmaistava kiloina yhden desimaalin tarkkuudella. Asteet on laskettava prosentteina yhden desimaalin tarkkuudella ja tämän jälkeen pyöristettävä seuraavasti:
 - a) jos desimaalipilkua seuraava luku on 0—4, summa pyöristetään alaspäin;
 - b) jos desimaalipilkua seuraava luku on 5—9, summa pyöristetään ylöspäin.
 8. Tässä liitteessä tarkoitettujen laskelmien tarkastamista varten hyväksyntäviranomaisen on varmistettava, että kohdassa 2 tarkoitettu tietolomake on johdonmukainen suositellun strategian kanssa, joka on tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuustodistuksen liitteenä.
 9. Osien massan ja materiaalien tarkastamista varten valmistajan on tarjottava saataville ajoneuvoja sekä rakenneosia, joita tyyppihyväksyntäviranomainen pitää tätä varten tarpeellisena.
-

LIITE II

AJONEUVON EY-TYYPPIHYVÄKSYNTÄÄ VARTEN TARVITTAVA TIETOLOMAKE

ajoneuvojen EY-tyyppihyväksyntää niiden uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta koskevan neuvoston direktiivin 70/156/ETY ⁽¹⁾ liitteen I mukaisesti

Seuraavat tiedot on tarvittaessa toimitettava kolmena kappaleena ja niihin on liitettävä sisällysluettelo. Mahdolliset piirustukset on toimitettava sopivassa mittakaavassa ja riittävän yksityiskohtaisina A4-kokoisina tai A4-kokoisessa kansiossa. Mahdollisten valokuvien on oltava riittävän yksityiskohtaisia.

- 0. YLEISTÄ
- 0.1 Merkki (valmistajan toiminimi):
- 0.2 Tyyppi:
- 0.2.0.1 Alusta:
- 0.2.1 Kauppanimi (-nimet) (jos saatavissa):
- 0.3 Tyypin tunnistustavat, jos ne on merkitty ajoneuvoon^(b):
- 0.3.1 Kyseisen merkinnän sijainti:
- 0.4 Ajoneuvoluokka^(c):
- 0.5 Valmistajan nimi ja osoite:
- 0.8 Kokoonpanotehtaan (kokoonpanotehtaiden) osoite (osoitteet):
- 1. AJONEUVON YLEISET RAKENTEELLISET OMINAISUUDET
- 1.1 Valokuvat ja/tai piirrokset edustavasta ajoneuvosta:
- 1.2 Koko ajoneuvon mittapiirustus:
- 1.3 Akseleiden ja pyörien lukumäärä:
- 1.3.1 Paripyörillä varustettujen akselien lukumäärä ja sijainti:

⁽¹⁾ Tämän ilmoituslomakkeen kohtien numerointi ja alaviitteet vastaavat direktiivin 70/156/ETY liitteessä I olevia. Tämän direktiivin kannalta tarpeettomat kohdat on jätetty pois.

- 1.3.3 Vetävät akselit (lukumäärä, sijainti, kytkentä muihin akseleihin):.....
- 1.7 Ohjaamo (etuohjaamo tai tavanomainen ohjaamo)⁽²⁾:.....
3. MOOTTORI ⁽⁹⁾ (Jos kyseessä on ajoneuvo, joka kulkee joko bensiinillä, dieselillä jne. tai myös muun polttoaineen yhdistelmällä, kohdat toistetaan^(*))
- 3.1 Valmistaja:.....
- 3.2 Polttomoottori
- 3.2.1 Moottorin ominaisuudet
- 3.2.1.1 Toimintaperiaate: otto/diesel, neli-/kaksitahtinen ⁽¹⁾
- 3.2.1.2 Sylinterien lukumäärä ja järjestely:.....
- 3.2.1.3 Sylinteritilavuus⁽⁸⁾: ... cm³
- 3.2.2 Polttoaine: dieselöljy/bensiini/nestekaasu/maakaasu/etanoli ⁽¹⁾
4. VOIMANSIIRTO^(*)
- 4.2 Tyyppi (mekaaninen, hydraulinen, sähköinen jne.):.....
- 4.5 Vaihdelaatikko
- 4.5.1 Tyyppi (käsiavalintainen/automaattinen/CVT (portaattomasti säätävä vaihteisto)) ⁽¹⁾
- 4.9 Tasauspyörästyksen lukitus: kyllä/ei/vapaaehtoinen ⁽¹⁾
9. KORI
- 9.1 Korin tyyppi:
- 9.3.1 Ovien asetelma ja lukumäärä:
- 9.10.3 Istuimet
- 9.10.3.1 Lukumäärä:.....

⁽¹⁾ Tämän ilmoituslomakkeen kohtien numerointi ja alaviitteet vastaavat direktiivin 70/156/ETY liitteessä I olevia. Tämän direktiivin kannalta tarpeettomat kohdat on jätetty pois.

15. UUELLEENKÄYTETTÄVYYS, KIERRÄTETTÄVYYS ja HYÖDYNNETTÄVYYS
- 15.1 Versio, johon viiteajoneuvo kuuluu:
- 15.2 Viiteajoneuvon massa, johon kuuluu kori tai alustan ja ohjaamon massa, ilman koria ja/tai kytkentälaitetta, jos valmistajan ei asenna koria ja/tai kytkentälaitetta (nesteet, työkalut, varapyörä, jos asennettu, mukaan luettuna) ja ilman kuljettajaa:
- 15.3 Viiteajoneuvon materiaalien massa
- 15.3.1 Esikäsittelyvaiheessa huomioon otettavan materiaalin massa^(##):
- 15.3.2 Purkuvaiheessa huomioon otettavan materiaalin massa^(##):
- 15.3.3 Muiden kuin metallijätteiden erotteluvaiheessa huomioon otettavien, kierrätettäviksi katsottavien materiaalien massa^(##):
- 15.3.4 Muiden kuin metallijätteiden erotteluvaiheessa huomioon otettavien, energian talteenottoon tarkoitettujen materiaalien massa^(##):
- 15.3.5 Materiaalien jaottelu ^(##):
- 15.3.6 Niiden materiaalien kokonaismassa, jotka ovat uudelleenkäyttävissä ja/tai kierrätettävissä:
- 15.3.7 Niiden materiaalien kokonaismassa, jotka ovat uudelleenkäyttävissä ja/tai hyödynnettävissä:
- 15.4 Osuudet
- 15.4.1 Kierrätettävyyssaste R_{cyc} (%):
- 15.4.2 Hyödynnettävyyssaste R_{cov} (%):
-

LIITE III

EY-TYYPPIHYVÄKSYNTÄTODISTUKSEN MALLI

Enimmäiskoko: A 4 (210 x 297 mm)

EY-TYYPPIHYVÄKSYNTÄTODISTUS

EY-tyyppihyväksyntäviranomaisen leima

Ilmoitus ajoneuvotyyppin

- EY-tyyppihyväksynnästä ⁽¹⁾
- EY-tyyppihyväksynnän laajennuksesta ⁽¹⁾
- EY-tyyppihyväksynnän epäämisestä ⁽¹⁾

direktiivin 2005/64/EY mukaisesti

EY-tyyppihyväksyntänumero:

Laajennuksen syy:

I JAKSO

- 0.1 Merkki (valmistajan toiminimi):
- 0.2 Tyyppi:
- 0.2.1 Kauppanimi (-nimet) ⁽²⁾:
- 0.3 Tyypin tunnistustavat, jos ne on merkitty ajoneuvoon:
- 0.3.1. Kyseisen merkinnän sijainti:

⁽¹⁾ Tarpeeton yliviivataan.

⁽²⁾ Jos kauppanimi ei ole käytettävissä EY-tyyppihyväksyntää myönnettäessä, tämä kohta on täydennettävä viimeistään kun ajoneuvo tuodaan markkinoille.

- 0.4. Ajoneuvoluokka ⁽¹⁾:
- 0.5. Valmistajan nimi ja osoite:
- 0.8. Kokoonpanotehtaan nimi (nimet) ja osoite (osoitteet):
- [...]

II JAKSO

1. Lisätiedot:
- Viiteajoneuvon(-ajoneuvojen) kierrätettävyysaste(-asteet):
- Viiteajoneuvon(-ajoneuvojen) hyödynnettävyysaste(-asteet):
2. Testien suorittamisesta vastaava tutkimuslaitos:
3. Testausselosteen päiväys:
4. Testausselosteen viite:
5. Mahdolliset huomautukset:
6. Liitteet: hyväksyntäasiakirjat ja hyväksyntäasiakirjojen hakemisto.
7. Tämä ajoneuvo täyttää / ei täytä ⁽²⁾ tämän direktiivin tekniset vaatimukset/teknisiä vaatimuksia:
-

(Paikka)

(Allekirjoitus)

(Päiväys)

Liitteet: Hyväksyntäasiakirjat

⁽¹⁾ Sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 70/156/ETY liitteessä II olevassa A osassa.

⁽²⁾ Tarpeeton yliviivataan.

LIITE IV

VALMISTAJAN ALUSTAVA ARVIOINTI

1. Tämän liitteen tarkoitus

Tässä liitteessä kuvataan alustava arviointi, jonka toimivaltaisen elimen on suoritettava sen varmistamiseksi, että valmistaja on toteuttanut tarpeelliset järjestelyt ja menettelyt.

2. Toimivaltainen elin

Toimivaltaisen elimen on oltava seuraavan standardin mukainen: EN 45012: 1989 tai ISO/IEC Guide 62: 1996 laatujärjestelmien sertifiointia valmistajan toteuttamien hallintajärjestelmien osalta harjoittavien sertifiointielinten kriteereistä.

3. Toimivaltaisen elimen suorittamat tarkastukset

3.1 Toimivaltaisen elimen on varmistettava, että valmistaja on toteuttanut tarpeelliset toimenpiteet

- a) asianmukaisen tiedon keräämiseksi koko hankintaketjulta, erityisesti ajoneuvojen valmistuksessa käytettyjen materiaalien luonteesta ja massasta, tässä direktiivissä edellytettyjen laskelmien suorittamiseksi;
- b) kaiken muun ajoneuvoa koskevan sellaisen tiedon, esimerkiksi nestemääriä koskevan, saatavilla pitämiseksi, joka on tarpeen laskelmien suorittamiseksi;
- c) toimittajilta saadun tiedon riittäväksi tarkastamiseksi;
- d) materiaalierittelyn hallinnoimiseksi;
- e) kyetäkseen suorittamaan kierrätettävyy- ja hyödynnettävyyssasteita koskevat laskelmat ISO 22628: 2002 -standardin mukaisesti;
- f) polymeereistä ja elastomeereistä valmistettujen osien merkitsemiseksi, josta määrätään komission ajoneuvojen osien ja materiaalien koodausstandardien vahvistamisesta romuajoneuvoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY nojalla 27 päivänä helmikuuta 2003 tehdystä komission päätöksessä 2003/138/EY ⁽¹⁾ ;
- g) sen tarkastamiseksi, että mitään liitteessä V luetelluista osista ei käytetä uudelleen uusien ajoneuvojen valmistuksessa.

3.2 Valmistajan on toimitettava toimivaltaiselle elimelle kaikki tarpeelliset tiedot asiakirjamuodossa. Erityisesti materiaalien kierrättämisestä ja hyödyntämisestä on laadittava asianmukaiset asiakirjat.

⁽¹⁾ EUVL L 53, 28.2.2003, s. 58.

Liitteen IV lisäys

VAATIMUSTENMUKAISUUSTODISTUKSEN MALL

DIREKTIIVIN 2005/64/EY LIITTEeseen IV LIITTYVÄ

VAATIMUSTENMUKAISUUSTODISTUS

nro [...viitenumero]

[... toimivaltainen elin]

todistaa, että

(Valmistaja):

(Valmistajan osoite):

täyttää direktiivin 2005/64/EY liitteen IV vaatimukset.

Tarkastukset on suorittanut:

(toimivaltaisen elimen nimi ja osoite):

Raportin numero:

Tämä todistus on voimassa [... päivämäärä] asti.

Tehty [... Paikka]

[... Päiväys]

[.....Allekirjoitus]

Liitteet: Kuvaus valmistajan uudelleenkäytön, kierrätyksen ja talteenottamisen osalta
suosittelemasta strategiasta.

LIITE V

OSAT, JOIDEN EI KATSOTA OLEVAN UUELLEENKÄYTETTÄVIÄ

1. Johdanto

Tämä liite koskee M₁ ja N₁-luokkiin kuuluvien ajoneuvojen osia, joita ei saa käyttää uudelleen uusien ajoneuvojen valmistuksessa.

2. Luettelo osista

- Kaikki turvatyyny⁽¹⁾, mukaan luettuina tyynyt, pyrotekniset toimilaitteet, elektroniset ohjausyksiköt ja anturit
- Automaattiset tai muut turvavyöasennelmat, mukaan luettuina vyönauhat, lukot, kelauslaitteet, pyrotekniset toimilaitteet,
- Istuimet (vain, jos turvavöiden kiinnityspisteet ja/tai turvatyyny on sijoitettu istuimeen),
- Ohjauslukot, jotka vaikuttavat ohjauspyörän akseliin
- Ajonestolaitteet sekä anturit ja elektroniset valvontayksiköt,
- Pakokaasujen käsittelyjärjestelmät (esim. katalysaattorit, hiukkassuodattimet)
- Äänenvaimentimet

⁽¹⁾ Kun turvatyyny on asennettu ohjauspyörään, itse ohjauspyörä.

LIITE VI

DIREKTIIVIN 70/156/ETY MUUTOKSET

Muutetaan direktiivi 70/156/ETY seuraavasti:

- 1) Lisätään liitteeseen I kohdat seuraavasti:

"15. UUDELLEENKÄYTETTÄVYYS, KIERRÄTETTÄVYYS ja HYÖDYNNETTÄVYYS

15.1 Versio, johon vertailuajoneuvo kuuluu:

15.2 Vertailuajoneuvon massa koreineen taikka alustan massa ohjaamon kanssa ilman koria ja/tai kytkentälaitetta, jos valmistaja ei asenna koria ja/tai kytkentälaitetta (mukaan luettuna nesteet, työkalut, vararengas, jos on) ilman kuljettajaa:

15.3 Vertailuajoneuvon materiaalien massa

15.3.1 Esikäsittelyvaiheessa huomioon otettavien materiaalien massa (##):

15.3.2 Purkuvaiheessa huomioon otettavien materiaalien massa (##):

15.3.3 Muiden kuin metallijätteiden erotteluvaiheessa huomioon otettavien, kierrätettäväksi katsottavien materiaalien massa (##):

15.3.4 Muiden kuin metallijätteiden erotteluvaiheessa huomioon otettavien, energian talteenottoon tarkoitettujen materiaalien massa (##):

15.3.5 Materiaalierittely (##):

15.3.6 Uudelleenkäytettävien ja/tai kierrätettävien materiaalien kokonaismassa:

15.3.7 Uudelleenkäytettävien ja/tai hyödynnettävien materiaalien kokonaismassa:

15.4 Osuudet

15.4.1 Kierrätettävyyssaste R_{cyc} (%):

15.4.2 Hyödynnettävyyssaste R_{cov} (%):

(##) Nämä käsitteet on määritelty ISO 22628: 2002 -standardissa."

- 2) Lisätään liitteessä IV olevaan I osaan kohta seuraavasti:

"Asia"	Direktiivin numero	Euroopan unionin virallisen lehden viite	Sovellettavuus									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59. Kierrätettävyys	2005/64/EY	L 310, 25. marraskuuta 2005, s. 10.	X	—	—	X	—	—				"

- 3) Muutetaan liite XI seuraavasti:

- a) Lisätään lisäykseen 1 kohta seuraavasti:

"Kohta"	Asia	Direktiivin numero	M ₁ ≤ 2 500 (l) kg	M ₁ > 2 500 (l) kg	M ₂	M ₃
59	Kierrätettävyys	2005/64/EY	Ei sovelletta- vissa	Ei sovelletta- vissa	—	—"

- b) Lisätään lisäykseen 2 kohta seuraavasti:

"Kohta"	Asia	Direktiivin numero	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Kierrätettävyys	2005/64/EY	Ei sovel- lette- ta	—	—	Ei sovel- lette- ta	—	—	—	—	—	"

- c) Lisätään lisäykseen 3 kohta seuraavasti:

"Kohta"	Asia	Direktiivin numero	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Kierrätettävyys	2005/64/EY	—	—	Ei sove- lleta	—	—	—	—	—	—"

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2005/65/EY,**annettu 26 päivänä lokakuuta 2005,****satamien turvallisuuden parantamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
JOTKA

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen
ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Terrorismista johtuvat turvallisuusvälikohtaukset kuuluvat vakavimpiin uhkiin, joita Euroopan unionin perustana oleviin demokratian, vapauden ja rauhan ihanteisiin kohdistuu.
- (2) Ihmisiä, infrastruktuuria ja laitteita olisi suojeltava turvallisuusvälikohtauksilta ja niiden tuhoisilta vaikutuksilta satamissa. Tällainen suojele hyödyttäisi kuljetusten käyttäjiä, taloutta ja yhteiskuntaa yleensä.
- (3) Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto antoivat 31 päivänä maaliskuuta 2004 asetuksen (EY) N:o 725/2004 alusten ja satamarakenteiden turvatoimien parantamisesta ⁽⁴⁾. Tässä asetuksessa säädetyt merenkulun turvatoimet ovat vain osa niistä toimenpiteistä, joita tarvitaan riittävän turvallisuustason saavuttamiseksi koko merenkulkuun liittyvässä kuljetusketjussa. Asetuksen soveltamisala rajoittuu turvatoimiin, joita toteutetaan aluksilla tai jotka liittyvät aluksen ja sataman välittömään vuorovaikutukseen.

(4) Merenkulku- ja satama-alan parhaan mahdollisen suoje-
lun saavuttamiseksi olisi otettava käyttöön satamien
turvatoimia, jotka koskisivat jokaista jäsenvaltioiden
määrittelemien rajojen sisällä olevaa satamaa ja joilla
varmistettaisiin, että asetuksen (EY) N:o 725/2004
soveltamiseksi toteutettavissa turvatoimissa hyödynne-
tään viereisten satamatoiminnan alueiden parempaa
turvallisuutta. Näitä toimenpiteitä olisi sovellettava
kaikkiin satamiin, joissa sijaitsee yksi tai useampi
asetuksen (EY) N:o 725/2004 soveltamisalaan kuuluva
satamarakenne.

(5) Tämän direktiivin turvallisuustavoite olisi saavutettava
vahvistamalla tarvittavat toimenpiteet, sanotun kuiten-
kaan rajoittamatta jäsenvaltioiden kansalliseen turvalli-
suuteen liittyvien sääntöjen tai Euroopan unionista
tehdyn sopimuksen VI osaston nojalla mahdollisesti
toteutettavien toimenpiteiden soveltamista.

(6) Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä yksityiskohtaisten tur-
vallisuusarviointien pohjalta turvatoimien kannalta mer-
kityksellisten satama-alueiden tarkat rajat sekä satamien
riittävän turvallisuuden kannalta aiheelliset toimenpiteet.
Näiden toimenpiteiden olisi vaihdeltava vallitsevan
turvatason mukaan ja niissä olisi otettava huomioon
sataman eri osa-alueiden riskiprofiilien erot.

(7) Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä satamaturvallisuus-
suunnitelmat, joissa otetaan huomioon sataman turvalli-
suusarvioinnin tulokset. Turvatoimien tehokkuus
edellyttää myös tarkkaa tehtävien jakoa kaikkien osa-
puolten kesken sekä säännöllistä harjoittelua. Tehtävien
jaon ja harjoitusmenettelyjen kirjaaminen satamaturvalli-
suussuunnitelman muotoon edistää merkittävästi sekä
ehkäisevien että korjaavien sataman turvatoimien tehok-
kuutta.

(8) Ro-ro-alukset ovat erityisen haavoittuvia turvallisuus-
välikohtauksille, erityisesti jos ne kuljettavat lastin lisäksi
myös matkustajia. Riskinarviointien perusteella olisi
toteutettava riittävät toimenpiteet, joilla varmistetaan,
että ro-ro-aluksilla kansallisilla ja kansainvälisillä reiteillä
kuljetettaviksi tarkoitetut henkilöautot ja tavarankuljetus-
ajoneuvot eivät aiheuta vaaraa alukselle, sen matkustajille
ja miehistölle eivätkä lastille. Toimenpiteet olisi toteutet-
tava tavalla, joka haittaa mahdollisimman vähän liiken-
teen sujuvuutta.

⁽¹⁾ EUVL C 120, 20.5.2005, s. 28.

⁽²⁾ EUVL C 43, 18.2.2005, s. 26.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 10. toukokuuta 2005
(ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös,
tehty 6. lokakuuta 2005.

⁽⁴⁾ EUVL L 129, 29.4.2004, s. 6.

- (9) Jäsenvaltioiden olisi voitava perustaa satamaturvallisuuskomiteoita, jotka vastaisivat käytännön neuvojen antamisesta tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa satamissa.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki osapuolet tunnustavat selkeästi satamaturvallisuuteen liittyvät vastuut. Jäsenvaltioiden olisi seurattava turvallisuusvaatimusten noudattamista ja nimettävä selkeä vastuullinen viranomainen kaikille satamilleen, hyväksyttävä kaikkia satamiaan koskevat turvallisuusarvioinnit ja -suunnitelmat, vahvistettava turvatasot ja tarvittaessa tiedotettava niistä sekä varmistettava, että toimenpiteistä tiedotetaan, ne toteutetaan ja niitä koordinoidaan tehokkaasti.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä arvioinnit ja suunnitelmat ja seurattava niiden toteuttamista satamissaan. Jotta satamiin kohdistuva häiriö ja tarkastuselinten hallinnollinen taakka pysyisivät mahdollisimman pieninä, komission olisi suoritettava tämän direktiivin täytäntöönpanemisen seuranta asetuksen (EY) N:o 725/2004 9 artiklan 4 kohdassa edellytettujen tarkastusten yhteydessä.
- (12) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yhteysyksikkö toimii yhteyspisteenä komission ja jäsenvaltioiden välillä. Niiden olisi ilmoitettava komissiolle, mitkä satamat kuuluvat turvallisuusarviointien perusteella tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (13) Tämän turvallisuuspolitiikan mukaisten toimenpiteiden tehokas ja yhdenmukainen täytäntöönpaneminen nostaa esiin tärkeitä kysymyksiä sen rahoituksesta. Lisäturvatoimien rahoittaminen ei saisi vääristää kilpailua. Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle 30 päivään kesäkuuta 2006 mennessä tulokset tämän direktiivin nojalla toteutettujen toimenpiteiden kustannuksista tehdystä tutkimuksesta, jossa olisi käsiteltävä erityisesti kustannusten jakautumista julkisten viranomaisten, satamaviranomaisten ja alan toimijoiden kesken.
- (14) Tässä direktiivissä kunnioitetaan ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja periaatteita.
- (15) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (16) Olisi määritettävä menettely, jonka mukaisesti tätä direktiiviä voidaan mukauttaa sen soveltamisalaa laajentamalla, jotta voitaisiin ottaa huomioon kansainvälisten välineiden kehitys ja saatujen kokemusten perusteella mukauttaa tai täydentää tämän direktiivin liitteiden yksityiskohtaisia säännöksiä.
- (17) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat tarvittavien toimenpiteiden tasapainoinen käyttöönotto merikuljetus- ja satamapolitiikan alalla, vaan ne voidaan tämän direktiivin Euroopan laajuisen mittakaavan takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (18) Koska tämä direktiivi koskee merisatamia, sen sisältämiä velvoitteita ei olisi sovellettava Itävaltaan, Tšekin tasavaltaan, Unkariin, Luxemburgiin eikä Slovakiaan,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Aihe

1. Tämän direktiivin päätavoitteena on ottaa käyttöön yhteisön toimenpiteet satamaturvallisuuden parantamiseksi turvallisuusvälikohtausten uhkien varalta.

Tällä direktiivillä varmistetaan myös, että asetuksen (EY) N:o 725/2004 soveltamiseksi toteutettavissa turvatoimissa hyödynnetään parempaa satamaturvallisuutta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sisältyvät

- a) satamien turvatoimia koskevat yhteiset perussäännöt;
- b) näiden sääntöjen täytäntöönpanomekanismi;
- c) asianmukaiset säännösten noudattamisen seurantamekanismit.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tässä direktiivissä säädetään turvatoimista, joita on noudatettava satamissa. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän direktiivin säännöksiä satamiin liittyvillä alueilla.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan kaikissa jäsenvaltioiden alueella sijaitsevilla satamissa, joissa on yksi tai useampi asetuksen (EY) N:o 725/2004 nojalla hyväksytyn satamarakenteiden turvallisuussuunnitelman piiriin kuuluva satamarakenne. Tätä direktiiviä ei sovelleta satamissa oleviin sotilaallisiin laitoksiin.

3. Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin soveltamiseksi määritettävä kunkin sataman rajat ottaen asianmukaisesti huomioon sataman turvallisuusarviointiin perustuvat tiedot.

4. Jos jäsenvaltio on määrittänyt asetuksessa (EY) N:o 725/2004 tarkoitetun satamarakenteen rajat siten, että se tosiasiallisesti kattaa koko sataman, asiaa koskevat asetuksen (EY) N:o 725/2004 säännökset ovat ensisijaisia tämän direktiivin säännöksiin nähden.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1. 'satamalla' tarkoin määrättyä maa- ja vesialuetta, jonka rajat sataman sijaintijäsenvaltio määrittää ja jonka rakenteet ja varusteet on tarkoitettu kaupallisen merikuljetustoiminnan helpottamiseen;
2. 'aluksen ja sataman vuorovaikutuksella' vuorovaikutusta, joka syntyy, kun alukseen vaikuttavat suoraan ja välittömästi toimet, jotka edellyttävät henkilöiden tai tavaroiden liikkumista tai satamapalvelujen suorittamista alukselle tai aluksesta;
3. 'satamarakenteella' paikkaa, jossa sataman ja alusten vuorovaikutus tapahtuu. Siihen kuuluvat soveltuvin osin ankkurointialueet, odotuspaikat ja sisääntuloväylät;
4. 'satamaturvallisuuden yhteysyksiköllä' kunkin jäsenvaltion nimeämää elintä, joka toimii yhteyspisteenä komissiota ja muita jäsenvaltioita varten ja helpottaa ja seuraa tässä direktiivissä vahvistettujen satamien turvatoimien panemista täytäntöön sekä tiedottaa siitä;
5. 'satamaturvallisuusviranomaisella' viranomaista, joka vastaa tietyn sataman turvallisuusasioista.

4 artikla

Yhteensovittaminen asetuksen (EY) N:o 725/2004 soveltamiseksi toteutettujen toimenpiteiden kanssa

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin nojalla käyttöön otetut sataman turvatoimet sovitetaan tiiviisti yhteen asetuksen (EY) N:o 725/2004 soveltamiseksi toteutettujen toimenpiteiden kanssa.

5 artikla

Satamaturvallisuusviranomainen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä satamaturvallisuusviranomainen jokaiselle tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvalla satamalle. Sama satamaturvallisuusviranomainen voidaan nimetä useammalle kuin yhdelle satamalle.

2. Satamaturvallisuusviranomainen vastaa satamaturvallisuussuunnitelmien valmistelusta ja toteuttamisesta sataman turvallisuusarviointien tulosten perusteella.

3. Jäsenvaltiot voivat nimetä satamaturvallisuusviranomaiseksi asetuksessa (EY) N:o 725/2004 tarkoitetun 'toimivaltaisen merenkulun turvaviranomaisen'.

6 artikla

Sataman turvallisuusarviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa satamissa suoritetaan satamien turvallisuusarviointeja. Arvioinneissa on otettava asianmukaisesti huomioon sataman eri osien sekä, jos kyseisen jäsenvaltion asianomaiset viranomaiset pitävät tätä soveliaana, myös sitä ympäröivien alueiden ominaispiirteet, jos näillä alueilla on vaikutusta sataman turvaamiseen, sekä arvioinnit, jotka on tehty satamarakenteille niiden sisällä asetuksen (EY) N:o 725/2004 mukaisesti.

2. Jokainen sataman turvallisuusarviointi on suoritettava ottaen huomioon vähintään liitteessä I esitetyt yksityiskohtaiset vaatimukset.

3. Sataman turvallisuusarvioinnin voi suorittaa 11 artiklassa tarkoitettu tunnustettu turvaorganisaatio.

4. Jäsenvaltion on hyväksyttävä satamien turvallisuusarvioinnit.

7 artikla

Satamaturvallisuussuunnitelma

1. Jäsenvaltioiden on satamien turvallisuusarviointien tulosten perusteella varmistettava, että laaditaan satamaturvallisuussuunnitelmat, niitä noudatetaan ja ne pidetään ajan tasalla. Satamaturvallisuussuunnitelmassa on otettava riittävästi huomioon sataman eri osien ominaispiirteet ja siihen on sisällytettävä turvallisuussuunnitelmat, jotka on laadittu satamarakenteille niiden sisällä asetuksen (EY) N:o 725/2004 mukaisesti.
2. Satamaturvallisuussuunnitelmassa on määritettävä kutakin 8 artiklassa tarkoitettua turvatasoa varten
 - a) noudatettavat menettelyt;
 - b) käyttöön otettavat toimenpiteet;
 - c) toteutettavat toimet.
3. Jokaisessa satamaturvallisuussuunnitelmassa on otettava huomioon vähintään tämän direktiivin liitteessä II esitetyt yksityiskohtaiset vaatimukset. Satamaturvallisuussuunnitelmaan on tarvittaessa ja siinä määrin kuin se on asianmukaista sisällytettävä turvatoimet, joita on määrä soveltaa matkustajia ja ajoneuvoja kuljettaviin merialuksiin nousemassa oleviin matkustajiin ja ajoneuvoihin. Kun kyse on kansainvälisistä merikuljetuspalveluista, asianomaisten jäsenvaltioiden on tehtävä turvallisuusarvioinnissa yhteistyötä.
4. Satamaturvallisuussuunnitelmia voi laatia 11 artiklassa tarkoitettu tunnustettu turvaorganisaatio.
5. Asianomaisen jäsenvaltion on hyväksyttävä satamaturvallisuussuunnitelmat ennen niiden täytäntöönpanoa.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että satamaturvallisuussuunnitelmien täytäntöönpanoa seurataan. Seuranta on sovittava yhteen muiden satamassa suoritettavien valvontatoimien kanssa.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava riittävien harjoitusten järjestäminen ottaen huomioon liitteessä III esitetyt turvallisuuskoulutusharjoituksia koskevat perusvaatimukset.

8 artikla

Turvatasot

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön turvatasojärjestelmä satamia tai sataman osia varten.

2. Turvatasot on määritelty asetuksessa (EY) N:o 725/2004, ja niitä on kolme:

- turvataso 1 tarkoittaa tasoa, jolla ylläpidetään jatkuvasti asianmukaisia suojaavia vähimmäisturvatoimia,
- turvataso 2 tarkoittaa tasoa, jolla ylläpidetään tietyn ajan asianmukaisia suojaavia lisäturvatoimia turvallisuusvälikohtauksen kohonneen riskin vuoksi,
- turvataso 3 tarkoittaa tasoa, jolla ylläpidetään rajoitetun ajan suojaavia erityistoimia, kun turvallisuusvälikohtaus on todennäköinen tai sen uhka on välitön, vaikka tarkkaa kohdetta ei ehkä ole mahdollista määrittää.

3. Jäsenvaltioiden on määritettävä käytettävät turvatasot kutakin satamaa tai sataman osaa varten. Jäsenvaltiot voivat määritellä, että sataman eri osissa toteutetaan sataman turvallisuusarvioinnin tuloksista riippuen erilaisia turvatoimia kullakin turvatasolla.

4. Jäsenvaltioiden on tiedotettava asianomaiselle henkilölle tai asianomaisille henkilöille kussakin satamassa tai sataman osassa voimassa olevasta turvatasosta sekä sen muutoksista.

9 artikla

Sataman turvapäällikkö

1. Asianomaisen jäsenvaltion on hyväksyttävä jokaiselle satamalle sataman turvapäällikkö. Kullakin satamalla on oltava oma turvapäällikkö, mikäli se on käytännössä mahdollista, mutta tarvittaessa useammalla satamalla voi olla sama turvapäällikkö.
2. Sataman turvapäällikkö toimii yhteyspisteenä sataman turvallisuuskysymyksissä.
3. Jos sataman turvapäällikkö ei ole sama henkilö kuin asetuksen (EY) N:o 725/2004 nojalla nimetty satamarakenteen turvapäällikkö tai nimetyt satamarakenteiden turvapäälliköt, näiden kesken on varmistettava tiivis yhteistyö.

10 artikla

Uudelleen tarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että satamien turvallisuusarviointeja ja satamaturvallisuussuunnitelmia tarkistetaan tarvittaessa. Niitä on tarkasteltava uudelleen vähintään viiden vuoden välein.

2. Uudelleentarkastelumenettely on 6 artiklan tai 7 artiklan mukainen.

15 artikla

11 artikla

Tunnustettu turvaorganisaatio

Jäsenvaltiot voivat nimetä tunnustettuja turvaorganisaatioita tässä direktiivissä määriteltyihin tarkoituksiin. Tunnustettujen turvaorganisaatioiden on täytettävä liitteessä IV asetetut ehdot.

12 artikla

Satamaturvallisuuden yhteysyksikkö

Jäsenvaltioiden on nimettävä satamaturvallisuuskökohtia varten yhteysyksikkö. Jäsenvaltiot voivat nimetä asetuksen (EY) N:o 725/2004 nojalla nimetyn yhteysyksikön yhteysyksiköksi satamaturvallisuuskökohtia varten. Satamaturvallisuuden yhteysyksikkö toimittaa komissiolle luettelon tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista satamista ja ilmoittaa sille kaikista luetteloa koskevista muutoksista.

13 artikla

Täytäntöönpano ja vaatimustenmukaisuuden valvonta

1. Jäsenvaltioiden on luotava järjestelmä, jolla varmistetaan satamaturvallisuussuunnitelmien ja niiden toteuttamisen riittävä ja säännöllinen valvonta.

2. Komissio seuraa yhteistyössä 12 artiklassa tarkoitetun yhteysyksikön kanssa tämän direktiivin panemista täytäntöön jäsenvaltioissa.

3. Seuranta suoritetaan asetuksen (EY) N:o 725/2004 9 artiklan 4 kohdassa edellytettyjen tarkastusten yhteydessä.

14 artikla

Mukautukset

Liitteitä I — IV voidaan muuttaa 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tämän direktiivin soveltamisalaa laajentamatta.

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 725/2004 perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa, ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artikla.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

16 artikla

Luottamuksellisuus ja tietojen levittäminen

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa komissio toteuttaa päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom ⁽¹⁾ mukaisesti aiheelliset toimenpiteet suojataksaan luottamuksellisuutta edellyttävät tiedot, jotka ovat sen saatavilla tai joita jäsenvaltiot sille toimittavat.

Jäsenvaltioiden on toteutettava vastaavia toimenpiteitä asiaa koskevan kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

2. Turvatarkastuksia suorittaville tai tähän direktiiviin liittyvää luottamuksellista tietoa käsitteleville henkilöille on tehtävä asianmukainen luotettavuusselvitys jäsenvaltiossa, jonka kansalaisia he ovat.

17 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on varmistettava tämän direktiivin nojalla annettavien kansallisten säännösten rikkomisista johtuvien tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten käyttöönotto.

⁽¹⁾ EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2005/94/EY, Euratom (EYVL L 31, 4.2.2005, s. 66).

18 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2007. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa toimenpiteissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

19 artikla

Arviointikertomus

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2008 ja tämän jälkeen joka viides vuosi muun muassa 13 artiklan nojalla saatuihin tietoihin perustuvan arviointikertomuksen. Kertomuksessa

komissio arvioi direktiivin noudattamista jäsenvaltioissa sekä toteutettujen toimenpiteiden tehokkuutta. Tarvittaessa se tekee ehdotuksia lisätoimenpiteiksi.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

21 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille, joissa on 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja satamia.

Tehty Strasbourgissa 26 päivänä lokakuuta 2005.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ALEXANDER

LIITE I

SATAMAN TURVALLISUUSARVIOINTI

Sataman turvallisuusarviointi toimii perustana satamaturvallisuussuunnitelmalle ja sen toteuttamiselle. Satamaturvallisuusarviointiin kuuluu vähintään seuraavia osatekijöitä:

- sellaisen merkittävän omaisuuden ja infrastruktuurin määrittely ja arviointi, jota on tärkeää suojella,
- mahdollisten omaisuuteen ja infrastruktuuriin kohdistuvien uhkien ja niiden todennäköisyyden määrittely, jotta turvatoimet voidaan vahvistaa ja asettaa tärkeysjärjestykseen,
- vastatoimenpiteiden ja menettelytapojen muutosten määrittäminen, valinta ja asettaminen tärkeysjärjestykseen, sekä sen määrittäminen, kuinka tehokkaasti ne vähentävät suojattomuutta, ja
- heikkouksien tunnistaminen infrastruktuurissa, toimintaperiaatteissa ja menettelyissä, inhimilliset tekijät mukaan luettuina.

Tätä tarkoitusta varten arvioinnissa ainakin:

- määritetään kaikki satamaturvallisuuden kannalta merkitykselliset alueet ja määritetään siis myös sataman rajat. Tähän sisältyvät satamarakenteet, jotka kuuluvat jo asetuksen (EY) N:o 725/2004 soveltamisalaan ja joiden riskinarviointia käytetään arvioinnissa lähtökohtana,
- määritetään satamarakenteen turvatoimien ja muun sataman turvatoimien välisestä vuorovaikutuksesta johtuvat turvallisuuskysymykset,
- määritetään, mille satamahenkilöstölle tehdään taustan tarkistus ja/tai luotettavuusselvitys siksi, että he ovat tekemisissä korkean riskin alueiden kanssa,
- jos se on hyödyllistä, jaetaan satama osa-alueisiin sillä perusteella, kuinka todennäköisiä turvallisuusvälikohtaukset ovat. Alueita ei arvioida ainoastaan sen mukaan, kuinka todennäköisiä kohteita ne ovat, vaan myös sen perusteella, voidaanko niitä käyttää kauttakulkuun, kun kohteena ovat viereiset alueet,
- määritetään riskien vaihtelut, esim. kausiluonteisuudesta johtuvat,
- määritetään kunkin osa-alueen erityispiirteet, kuten sijainti, pääsytiät, sähkönjakelu, viestintäjärjestelmä, omistussuhteet ja käyttäjät sekä muut tekijät, joilla katsotaan olevan merkitystä turvatoimien kannalta,
- määritetään sataman mahdolliset uhkaskenaariot. Määritetyn uhkan välittömänä kohteena voivat olla koko satama tai tietyt osat sen infrastruktuurista, lastit, matkatavarat, henkilöt tai kuljetusvälineet sataman alueella,
- määritetään uhkaskenaarion tarkat seuraukset. Seuraukset voivat kohdistua yhteen tai useampaan osa-alueeseen. Sekä välittömät että välilliset seuraukset määritetään. Erityistä huomiota kiinnitetään henkilövahinkojen riskiin,
- määritetään turvallisuusvälikohtausten mahdolliset kerrannaisvaikutukset,

- määritetään kunkin osa-alueen suojattomuus,
- määritetään kaikki sataman yleiseen turvallisuuteen liittyvät organisatoriset näkökohdat, mukaan luettuina kaikkien turvatoimiin liittyvien viranomaisten tehtävienjako sekä voimassa olevat säännöt ja menettelyt,
- määritetään koko sataman turvallisuutta koskevat heikkoudet, jotka liittyvät organisatorisiin, lainsäädännöllisiin ja menettelytapoja koskeviin näkökohtiin,
- määritetään kriittisten heikkouksien parantamiseen tähtäävät toimenpiteet, menettelyt ja toimet. Erityistä huomiota kiinnitetään koko sataman tai sen erityisosien kulunvalvonnan tai pääsyräjoitusten tarpeeseen ja toteuttamiskeinoihin, mukaan luettuina matkustajien, sataman henkilöstön ja muiden työntekijöiden, vierailijoiden ja alusten miehistöjen tunnistaminen, alueita tai toimintoja koskevat valvontavaatimukset sekä lastin ja matkatavaroiden valvonta. Toimenpiteiden, menettelyjen ja toimien on vastattava arvioitua riskiä, joka voi vaihdella sataman eri osissa,
- määritetään, kuinka toimenpiteitä, menettelyjä ja toimia vahvistetaan turvatason kohotessa,
- määritetään erityisvaatimukset sille, kuinka käsitellään perinteisiä riskitekijöitä, kuten epäilyttäviä lasteja, matkatavaroita, polttoainetoimituksia, tavaratoimituksia tai henkilöitä, tunnistamattomia paketteja tai tunnettuja vaaroja (esim. pommeja). Näissä vaatimuksissa arvioidaan, missä olosuhteissa riski olisi parasta selvittää löytöpaikalla ja missä olosuhteissa vasta turvalliselle alueelle siirtämisen jälkeen,
- määritetään toimenpiteet, menettelyt ja toimet, joilla pyritään rajoittamaan tai lieventämään seurauksia,
- määritetään tehtävien jako, joka mahdollistaa määritettyjen toimenpiteiden, menettelyjen ja toimien asianmukaisen ja oikean toteuttamisen,
- kiinnitetään tarvittaessa erityistä huomiota suhteeseen muihin turvallisuussuunnitelmiin (esim. satamarakenteiden turvallisuussuunnitelmiin) ja muihin jo sovellettaviin turvatoimiin. Huomiota kiinnitetään myös suhteeseen muihin hätätilannesuunnitelmiin (esim. öljyvuotojen torjuntasuunnitelma, sataman valmiussuunnitelma, lääkintähuoltosuunnitelma, ydinonnettomuussuunnitelma jne.),
- määritetään toimenpiteiden ja menettelyjen toteuttamiseen liittyvät viestintävaatimukset,
- kiinnitetään erityistä huomiota toimenpiteisiin, joilla suojataan turvatoimiin liittyviä arkaluontoisia tietoja paljastumiselta,
- määritetään, mitä tietoja on tarpeellista antaa turvatoimien kanssa välittömästi tekemisissä oleville henkilöille ja, jos se on aiheellista, yleisölle.

LIITE II

SATAMATURVALLISUUSUUNNITELMA

Satamaturvallisuussuunnitelmassa määritellään sataman turvajärjestelyt. Se perustuu sataman turvallisuusarvioinnin tuloksiin. Siinä annetaan yksityiskohtainen kuvaus toimenpiteistä. Siihen sisältyy valvontajärjestelmä, joka mahdollistaa tarvittaessa asianmukaisten korjaavien toimenpiteiden toteuttamisen.

Satamaturvallisuussuunnitelma perustuu seuraaville yleisille näkökohdille:

- määritetään kaikki sataman turvatoimien kannalta merkitykselliset alueet. Sataman turvallisuusarvioinnista riippuen sataman eri osa-alueilla voidaan soveltaa erilaisia toimenpiteitä, menettelyjä ja toimia. Eräillä osa-alueilla voidaan tarvita tiukempia ehkäiseviä toimenpiteitä kuin toisilla. Erityistä huomiota kiinnitetään sataman turvallisuusarvioinnissa määriteltyjen osa-alueiden välisiin rajapintoihin,
- varmistetaan turvatoimien yhteensovittaminen sellaisten alueiden kesken, joiden turvatoimiin liittyvät ominaispiirteet ovat erilaiset,
- varaudutaan siihen, että toimenpiteitä voidaan tarvittaessa vaihdella sataman eri osissa, turvatasojen muuttuessa tai erityisten tiedustelutietojen perusteella,
- määritetään sataman turvallisuuden parantamista tukeva organisaatorakenne.

Näiden yleisten näkökohtien pohjalta satamaturvallisuussuunnitelmassa jaetaan tehtävät ja määritellään toimintasuunnitelmat seuraavilla aloilla:

- pääsyvaatimukset. Eräillä alueilla vaatimukset tulevat voimaan vasta, kun turvataso ylittää vähimmäiskynnyksen. Kaikki vaatimukset ja vähimmäiskynnykset esitetään kattavasti satamaturvallisuussuunnitelmassa,
- henkilöllisyyttä osoittavien todistusten tarkastusta ja matkatavaroiden ja lastien valvontaa koskevat vaatimukset. Vaatimuksia voidaan soveltaa tai olla soveltamatta tietyillä osa-alueilla, ja niitä voidaan soveltaa joko kokonaan tai osittain tietyillä osa-alueilla. Osa-alueelle saapuvien tai siellä olevien henkilöiden henkilöllisyys voidaan tarkastaa. Satamaturvallisuussuunnitelmassa on otettava riittävällä tavalla huomioon sataman turvallisuusarvioinnin tulokset; turvallisuusarviointi on väline, jonka avulla määritetään kunkin osa-alueen turvavaatimukset kullakin turvatasolla. Jos sataman turvatoimia varten otetaan käyttöön sataman omat henkilökortit, näiden asiakirjojen myöntämistä, käytön valvontaa ja palauttamista varten vahvistetaan selkeät menettelyt. Näissä menettelyissä otetaan huomioon tiettyjen sataman käyttäjäryhmien erityispiirteet ja mahdollistetaan vain tiettyjä ryhmiä koskevat toimenpiteet, jotta rajoitetaan kulunvalvontavaatimusten kielteisiä vaikutuksia. Ryhmiin kuuluvat ainakin seuraavat: merenkulkijat, viranomaiset, satamassa säännöllisesti työskentelevät tai vierailevat henkilöt, satamassa asuvat henkilöt sekä satamassa satunnaisesti työskentelevät tai vierailevat henkilöt,
- yhteistoiminta lastien valvonnasta ja matkatavaroiden ja matkustajien tarkastamisesta vastaavien viranomaisten kanssa. Suunnitelmassa on tarvittaessa käsiteltävä näiden viranomaisten tieto- ja selvitysjärjestelmien yhdistämistä, mahdolliset saapumista edeltävät selvitysjärjestelmät mukaan luettuina,
- epäilyttävien lastien, matkatavaroiden, polttoainetoimitusten, tavaratoimitusten ja henkilöiden käsittelyä koskevat menettelyt ja toimenpiteet, turva-alueen määrittely mukaan luettuna, sekä vastaavat menettelyt ja toimenpiteet muiden riskitekijöiden ja satamaturvallisuuden pettämisten varalta,
- osa-alueita tai osa-alueilla harjoitettavia toimintoja koskevat valvontavaatimukset. Sekä teknisten ratkaisujen tarve että itse ratkaisut pohjautuvat sataman turvallisuusarviointiin,

- viitoitus. Alueet, joilla sovelletaan pääsy- ja/tai valvontavaatimuksia, merkitään selvästi. Valvonta- ja pääsyvaatimuksissa otetaan asianmukaisesti huomioon kaikki asiaa koskevat voimassa olevat säädökset ja käytännöt. Toimintojen valvonnasta ilmoitetaan asianmukaisesti, jos kansallisessa lainsäädännössä niin vaaditaan,
 - tiedotus ja turvaluokitus. Kaikista asiaankuuluvista turvatiedoista tiedotetaan suunnitelmaan sisältyvien turvaluokitusvaatimusten mukaisesti. Eräiden tietojen arkaluonteisuuden vuoksi tiedotus rajataan niihin tahoihin, jotka tietoja tarvitsevat. Tarvittaessa luodaan kuitenkin menettelyjä yleisölle suunnattua tiedotusta varten. Turvaluokitusvaatimukset ovat osa suunnitelmaa, ja niiden tarkoituksena on suojata turvatoimiin liittyviä arkaluonteisia tietoja luvattomalta paljastamiselta,
 - turvallisuusvälikohtauksista ilmoittaminen. Nopeiden vastatoimien varmistamiseksi satamaturvallisuussuunnitelmassa vahvistetaan selkeät vaatimukset, joiden mukaisesti kaikista turvallisuusvälikohtauksista ilmoitetaan sataman turvapäällikölle ja/tai sataman turvallisuusviranomaiselle,
 - yhteensovittaminen muiden ehkäisevien suunnitelmien tai toimien kanssa. Suunnitelmassa käsitellään nimenomaisesti yhteensovittamista muiden satamassa toteutettavien ehkäisevien tai valvontatoimien kanssa,
 - yhteensovittaminen muiden hätätilannesuunnitelmien kanssa ja/tai erityisten hätätoimenpiteiden, -menettelyjen ja -toimien kanssa. Suunnitelmassa kuvataan yksityiskohtaisesti vuorovaikutusta ja koordinoitua muiden torjunta- tai hätäsuunnitelmien kanssa. Mahdolliset ristiriitaisuudet ja puutteet korjataan,
 - koulutusta ja harjoituksia koskevat vaatimukset,
 - sataman turvallisuuteen liittyvä toimintaorganisaatio ja työmenetelmät. Satamaturvallisuussuunnitelmassa kuvataan yksityiskohtaisesti sataman turvaorganisaatio, sen tehtävienjako ja työmenetelmät. Tarpeen mukaan siinä kuvataan myös koordinoitua satamarakenteiden ja alusten turvapäälliköiden kanssa. Siinä hahmotellaan sataman turvakomitean tehtävät, jos sellainen on olemassa,
 - menettelyt satamaturvallisuussuunnitelman mukauttamista ja ajantasaistamista varten.
-

LIITE III

TURVALLISUUSKOULUTUSHARJOITUKSIA KOSKEVAT PERUSVAATIMUKSET

Erilaisia koulutusharjoituksia, joihin voivat joutua osallistumaan satamarakenteiden turvapäälliköt yhdessä jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kanssa sekä yhtiöiden turvapäälliköt tai alusten turvapäälliköt, jos he ovat paikalla, järjestetään vähintään kerran kalenterivuodessa siten, että koulutusharjoitusten väli on korkeintaan 18 kuukautta. Yhtiöiden turvapäälliköitä tai alusten turvapäälliköitä pyydetään osallistumaan yhteisiin koulutusharjoituksiin, ottaen huomioon tämän vaikutukset aluksen turvallisuuteen ja työmäärään. Näissä koulutusharjoituksissa testataan viestintää, koordinoitua, voimavarojen saatavuutta ja toimintaa hätätilanteissa. Tällaiset koulutusharjoitukset voivat olla:

- 1) täysimittaisia tai todellisuutta vastaavia;
 - 2) mallisimulaatioita tai seminaareja; tai
 - 3) yhdistetty muihin, kuten hätätilanneharjoituksiin tai muihin satamavaltion viranomaisen harjoituksiin.
-

LIITE IV

EHDOT, JOTKA TUNNUSTETUN TURVAORGANISAATION ON TÄYTETTÄVÄ

Tunnustettu turvaorganisaatio kykenee osoittamaan:

- 1) asiantuntemusta asianmukaisista satamaturvallisuuteen liittyvistä näkökohdista;
- 2) asianmukaista tietämystä satamien toiminnasta, mukaan luettuna tietämystä satamien suunnittelusta ja rakentamisesta;
- 3) asianmukaista tietämystä muista turvallisuuden kannalta merkittävistä toiminnoista, joilla on mahdollisesti vaikutusta sataman turvallisuuteen;
- 4) kykyä arvioida sataman todennäköisiä turvallisuusriskejä;
- 5) kykyä ylläpitää ja parantaa henkilökuntansa asiantuntemusta sataman turvallisuudesta;
- 6) kykyä valvoa henkilökuntansa jatkuvaa luotettavuutta;
- 7) kykyä ylläpitää asianmukaisia toimenpiteitä, joilla vältetään turvallisuuden kannalta arkaluontoisen aineiston luvaton luovuttaminen tai saatavuus;
- 8) asiaa koskevan kansallisen ja kansainvälisen lainsäädännön ja turvavaatimusten tuntemusta;
- 9) tietämystä ajankohtaisista turvauhista ja -malleista;
- 10) kykyä tunnistaa ja havaita aseita, vaarallisia aineita ja laitteita;
- 11) kykyä tunnistaa syrjimättömältä pohjalta turvallisuutta mahdollisesti uhkaavien henkilöiden ominaispiirteitä ja käyttäytymismalleja;
- 12) turvatoimien kiertämiseen käytettyjen teknikoiden tuntemusta;
- 13) tietämystä turva- ja valvontalaitteista ja -järjestelmistä sekä niiden toiminnallisista rajoituksista.

Tunnustettu turvaorganisaatio, joka on tehnyt sataman turvallisuusarvioinnin tai sen uudelleentarkastelun tietyssä satamassa, ei saa tehdä saman sataman satamaturvallisuussuunnitelmaa tai sen uudelleentarkastelua.
